ALİ ELVERDİ PAŞA
anlatıyor

BU VATANA KASTEDENLER

18. BASKI

Bu Vatana Kastedenler

ALİ ELVERDİ
Em. General

GAYEMİZ VATAN SATHINI BİR MEKTEP YAPMAKTIR

Yeni Asya Yayınevi
Molla Fenari sokak
Nu: 40
Cağaloğlu — İstanbul.

Kapak: Gürbüz Azak
Baskı
Renk Ofset

Baskı tarihi:
Nisan
1977
İstanbul

TAKDİM

Türkiye'de demokrasinin yaşaması için canını ortaya koyanlardan birisi de şüphesiz Ali Elverdi Paşadır. 27 Mayıs'tan hemen sonra, kurulan karşı bir cuntanın içinde yer alan Elverdi Paşa, 22 Şubat ve 21 Mayıs İhtilâl hareketlerinin bastırılmasında büyük rol oynamıştır.

Hele 21 Mayıs'ta Talat Aydemir'in başlattığı isyanda, tek başına radyoevine büyük bir cesaretle girerek ihtilâlcilerin belini kırmasıyla, milletin gönlünde yer etmiştir.

1971'de ilân edilen uzun süreli sıkıyönetim devrindeki mahkemelerin Ankara'dakinde başkanlık yaparak üç anarşisti idam cezasına çarptırmasıyla gönüllerde taht kurmuştur. Yüzlerce komünist militanı muhakeme ederek, kızıl tehlikenin gözler önüne çıkarılıp, gerçeklerin açıklanmasına sebep olmasıyla, demokrasi mücadelesinde ayrı bir yer kazanmıştır.

1974 Ağustos ayında emekliye ayrılan Elverdi Paşa, 1975 Senato seçimlerinde A.P. Bursa Milletvekili olarak Parlamento'ya girmiştir. İsmi ile aşırı solcuların tüylerini diken diken eden Ali Elverdi, Meclis'te CHP'nin tertiplerini açıklarken saldırıya uğramıştır.

Elinizde tuttuğunuz kitapta, CHP'lilerin ayaklanmalarına sebep olan konuşmasının tam metnini bulacaksınız «Bu Vatana Kastedenler»in içinde yer alan konuşmayı, Elverdi Paşa, ilk olarak 28 Ocak 1976'da AP Ortak Grubunda anarşik hadiselerle ilgili olarak açılan genel görüşmede yapmıştır. Daha sonra verdiği çeşitli konferanslarda da tekrarlamıştır.

Elverdi Paşa ayrıca 22 Şubat ve 21 Mayıs hadiselerini, ilk defa olarak kendi ağzından açıklamaktadır. Böylece kitap daha da değer kazanmış olmaktadır.

Belgelerin, hadiselerin konuştuğu kitap, demokrasiye inanan, bu vatanın gerçek sahiplerinin yapacakları mücadelede büyük ölçüde yardımcı olacaktır.

Böylesine aktüel meseleyi hadiselerin içinde yaşamış bir kişinin ağzından sunmakla iftihar ediyoruz.

YENİ ASYA YAYINEVİ

RUSYA'NIN EMELLERİ

Türkiye, dünya haritasında da görüldüğü şekilde, dünyanın kara kesiminin tam ortasında bulunan bir ülkedir. Anadolu, Asya ve Avrupa arasında bir köprü durumundadır. Hele -Adalet Partisi'nin gayretiyle yapılan- Boğaz Köprüsü; «Sevkülceyşi» bakımından Anadolu'ya daha da büyük bir önem kazandırmıştır.

Dünyanın % 33 petrolünü sağlayan Ortadoğu'yu, Türkiye, Kuzeyde Rusya'ya karşı kapatan, adetâ «İleri Karakol» vazifesi gören bir toprak parçasıdır. Ayrıca, İran petrollerini de endirekt olarak koruyan bir savunma manzumesidir. Türkiye, Rusya'nın Akdeniz'e inen deniz yollarını boğazlarından geçiren ve bu yolu kitleyen boğazlara sahip olan bir ülke ve Rusya'ya yapılacak bir stratejik taarruzda «üs» olarak kullanılabilecek bir bölgedir.

Bu saydığım stratejik önemi itibariyle Türkiye; Rusya'nın daima iştahını çeken ve ele geçirilmesi birinci plânda bulunan bir toprak parçasıdır. Bunu Deli Petro da Rusya'ya bir vasiyet olarak bırakmış, er-geç ılıman denizlere inebilmek; Süveyş'e, Ortadoğu'ya, Akdeniz'e, hatta bütün dünyaya hâkim olmak için mutlaka Türkiye'nin Rusya tarafından ele geçirilmesini, daha asırlar önce istemiştir.

Şimdi Rusya, Türkiye'yi «sıcak bir harp»le 20 nci asırda ele geçirmenin mümkün olmadığını bilmektedir. Çün-

kü asrın nükleer kitle tahrip silâhları Rusya için dezavantaj sağlamaktadır. Bu sebeple Rusya, «Soğuk harp» yoluyla Türkiye'yi ele geçirmek istiyor. Burada bu işi yapabilmek için iki taktik kullanıyor:

★ Taktiğin biri; «İdeolojik harp», içerden yıkmak ve hâkim olmak.

★ İkincisi; «Doğulu-batılı kuzeyli-güneyli diye ayırım yaparak milleti birbirine düşürmek»; yahut da «etnik» grupları kışkırtmak ve mezhep kavgaları çıkarmak suretiyle, ülkeyi bir Vietnam, bir Kore, bir Angola ve hattâ bugünkü Lübnan'ın hâline çevirmek...

Bu suretle o ülkeye sahip olmak yolunu tutmuştur.

Rusya Türkiye'de de aynı şeyi uyguluyor. Yani, bütün dünyada uyguladığı bu soğuk harbi,bugün Türkiye'de de uygulamaktadır. Ve bu savaşı yaparken, Türkiye'nin içinde -maalesef- Türk sandığımız, vatandaş sandığımız, satılmış birçok vatansız kimseleri;kendi saflarında bulabilmektedir. Bu vatansızlar; basın bölümüne, TRT'ye, politika sahasına, üniversite ocaklarına yuvalanmış ve Rusya'nın menfaati için yıllardır çalışmaktadırlar. Bunların ekseriyeti, «Eski Tüfekler» diye anılan, 50 yıllık Cumhuriyet devrinde zaman zaman Rusya ile irtibatları tesbit edilip adalet huzuruna çıkarılan ve Türk Milletinin atıfet duyguları ile salıverilen dirijanlardır. Bunlara «Yeni Tüfekler» katılmış, Türkiye'nin hemen her müessesesine yuvalanmış, faaliyet göstermektedirler. Bu faaliyetleri meyanında, gençleri ve öğrencileri militan hâline getirip,komünist eserleri tercüme ederek, yazarak, piyes ve film oynatarak, El Fetih'e göndererek beyinlerini yıkamışlardır.

1960'A KADAR KURULAN KOMÜNİST TEŞKİLATLARI

Türkiye'de bugün faaliyette bulunan anarşik örgütlerin çoğunun kökeni, bundan 40 - 50 sene evvel kurulmuş örgütlere dayanmaktadır. 27 Mayıs 1960 yılına kadar olan örgütler şu tabloda görülmektedir. Bunlar:

a) Türkiye Komünist Fırkası,
b) Türkiye İşçi ve Çiftçi Sosyalist Fırkası
c) Sanat Hareketleriyle Komünizm,
d) İleri Gençlik Birliği,
e) İstanbul Yüksek Tahsil Derneği,
f) Türkiye Gençlik Derneği,
g) Türkiye Barışseverler Derneği
h) Türkiye Gizli Komünist Partisi,
i) Vatan Partisi,
j) Ve Sosyalist Partisi.

Şimdi bunları sırasıyla arzettiğim zaman, bunların içinden birçok kimselerin, bunların liderleri olan, bunların yazarları olan, bunların dirijanları olan birçok kimselerin, günümüze kadar geldiklerini ve günümüzde de gene Türkiye'de anarşik olayların müsebbibi olduklarını göreceğiz.

★ TÜRKİYE KOMÜNİST FIRKASI

Türkiye Komünist Fırkasını, 1920 yıllarında, Mustafa Suphi, Bakü'de bolşevik şeflerinden aldığı direktifle kurmuştur. Bugün -dikkatinize arzediyorum- «Devrim Dergisi» ve Cumhuriyet Halk Partlilerin Bütçe Komisyonunda müdafaa ettikleri, «Okunsun!» dedikleri mecmualar, kitaplar ve dergilerde Mustafa Suphi'nin resmi vardır ve şöyle denmektedir:

«Türkiye'de milli sosyalizm görüşünü savunan ve hatta öneren kişi...»

Mustafa Suphi'nin, bolşeviklerin arzusuyla kurduğu bu fırka, Rusya'yla irtibatı kaybetmemiş ve Rusların emriyle onların talimatıyla hareket etmiştir. Bu fırkanın gayesi, Kurtuluş Savaşı'nı «oldu-bitti»ye getirip, Türkiye'de bir sosyalist idare kurmaktı. Bunu anlayan Türk Milliyetcileri, Mustafa Suphi ve 14 arkadaşını, Doğu'dan Türkiye'ye girerken denizde boğarak öldürmüşlerdir.

★ TÜRKİYE İŞÇİ ve ÇİFTÇİ SOSYALİST FIRKASI

1919 yılında Şefik Hüsnü Değmer, İsmail Namık, Nafi Atıf Kansu tarafından kurulmuştur. Liderleri bunlardır. Bu fırkanın elemanları, devamlı Rusya'dan talimat almıştır. Bunların yayın organı, «Aydınlık» ve «Orak - Çekiç» dergileridir. Bu dergilerde; «Nazım Hikmet, Şefik Hüsnü Değmer, Vedat Nedim Tör ve Şevket Süreyya, Mustafa Sadrettin Celâl» gibi azılı komünistler, zehirlerini devamlı olarak halka akıtmışlardır.

Bugün bunların yetiştirdiği militanlar, gene su yüzündedir ve zehir akıtmaya devam etmektedirler. O zaman yazdıkları yazılar, fıkralar, eserler; hepsi bugün «Devrim» dergilerinde, «Sosyalist» dergilerde, «Aydınlık» dergilerin-

de gene neşredilmektedir. Yani, Halk Partisi'nin okumamızı tavsiye ettiği dergilerde ve kitaplarda, bunların yazıları aynen vardır.

Şefik Hüsnü, Paris'teki Gizli Komünist Partisi'ne de gitmiş ve orada ömrünün bir kısmını geçirmiş; 1939 yılında tekrar Türkiye'ye dönerek, yine faaliyetine devam etmiştir. 1959 yılında ölmüş ve Türkiye de bir belâdan kurtulmuştur.

★ SANAT HAREKETLERİYLE KOMÜNİZM

Bu komünizm faaliyeti, âdeta bir «Nazım Hikmet Faaliyeti» dir. Nazım Hikmet 1930'dan 1940'lara kadar devamlı şiirler yazmış ve milleti zehirlemiştir. Bugün de onun şiirleri, solun yayın organlarında, kaldırımlarda satılan kitaplarda mevcuttur.

Nazım Hikmet, serbest kaldığı zaman anavatanı olan Rusya'ya kaçmış, orada ölmüştür. Mezarı bugün Türk sosyalistlerinin ziyaretgâhı olmuş, buradan Deniz Gezmiş'lerin, asılan anarşistlerin toprağı götürülüp oraya dökülen adetâ bir «türbe» haline getirilmiştir.

★ İLERİ GENÇLİK BİRLİĞİ

Mihri Belli'nin faaliyet gösterdiği bir komünist örgütüdür.

Bunun özelliği; ilk defa büyük bir pankart Türkiye'de asılıyor ve Türkiye'de ilk defa komünist sesi minarelerin arasına geriliyor. Yani, Süleymaniye Camisinin iki minaresi arasına: «Saracoğlu Faşisttir, Vurgunculara Savaş Cephesi» diye bu ibareyi o zaman asmıştır. 1944 de bu örgütün mensupları yargılanmış ve 28 kişi hüküm giymiştir. 1952 tevkifatında bu örgüt kapatılmıştır.

★ İSTANBUL YÜKSEK TAHSİL DERNEĞİ

Bu örgütü öğrenciler kurmuşlardır. «Nazım Hikmet'i kurtarma» mücadelesi yapmışlardır. Ayrıca, Lübnan'da komünist bir teşkilâtla irtibatları bulunduğundan, 1952 yılında bu örgüt de kapatılmıştır.

★ TÜRKİYE GENÇLİK TEŞKİLÂTI

1946 da kurulmuştur. Türkiye Gizli Komünist Partisiyle, -yani Paris'teki partiyle- irtibatı vardı. 1952 tevkifatında, bu örgütün kurucuları da tevkif edilmiş ve teşkilât kapatılmıştır.

★ TÜRKİYE BARIŞSEVERLER DERNEĞİ

İşte burada, Behice Boran karşımıza çıkıyor. Dernek 1950 yılında kurulmuş, başkanlığa Behice Boran getirilmiştir. Legâl görünüşle illegâl çalışarak, dünya komünist örgütleriyle, diğer dünya ülkelerinin irtibatını sağlama çabası göstermiştir. 1952 tevkifatında bunlar da kapatılmış ve Behice Boran hüküm giymiştir.

★ TÜRKİYE GİZLİ KOMÜNİST PARTİSİ

1946'da, Mihri Belli, Şefik Hüsnü Değmer, Zeki Baştımar (yâni Yakup Demir), Sevim Tarı (yâni bugün Mihri Belli'nin eşi) tarafından kurulmuştur. Paris'te bulunan Gizli Komünist Partisi'yle devamlı irtibatta bulunmuş; Zeki Baştımar'la bu örgüt arasındaki irtibatı, Sevim Tarı sağlamıştır. Sevim Tarı sonunda, hatırlarsınız, bir gemide, bir bavul evrakla yakalanmış; bunlardan 103 kişi, 1 ilâ 10 sene hapis cezası giyerek bu örgüt kapatılmış ve müsebbipleri de cezalandırılmıştır.

Bu örgüt, yâni Türkiye Gizli Komünist Partisi, Halk Partisi saflarına sızmıştır. Hedefleri, CHP saflarına ve Halk evlerine sızmaktı. Sızmış ve bu işi başarmıştır. O zamanki tutanaktan bir bölümü okuyacağım. CHP Milletvekili Doktor Fahri Kurtuluş konuşuyor bundan 26 yıl evvel (1950'de):

«Komünizmle ne Hükûmet olarak, ne de Cumhuriyet Halk Partisi olarak ciddî bir fikir mücadelesi yapılmamış ve buna teşebbüs edilmemiştir. Komünistler bu memlekette en yüksek mevkilere, en rahat hayatlara ve en normal himayelere,hepimizin gözleri önünde sahip olmuşlardır.» (Cumhuriyet Halk Partisi Meclis Grubunda yaptığı konuşma).

1952 yılında,bu örgüt de gene tevkifata uğramış ve kapatılmıştır.

Zeki Baştımar -Bu sadık Rus uşağı- Ruslar tarafından taltif edilmiş, kendisi önce orada kurulan gizli Türk Komünist Partisi'nin Genel Sekreterliğine, bilâhare Doğu Almanya'da kurulan «Bizim Radyo» adlı yayın organının başına getirilmiştir. Bizim Radyo devamlı olarak bugün, Halk Partisiyle aynı sloganları kullanarak, hattâ burada olayların bazıları olmadan bir gün evvel veyahut da birkaç saat evvel olayın olacağını bize haber veren, sıkıyönetim mahkemeleriyle hergün günü-gününe ilgilenen ve benim adımı hiç unutmadan, durmadan hergün tekrarlayan bir radyodur ve başında da «Yakup Demir» denen haydut, vatan haini Zeki Baştımar bulunmaktadır.

★ VATAN PARTİSİ

1904 yılında kurulmuştur. Bir çoğumuzun malûmudur. Bu parti de,daha ziyade faaliyetini, işçiler üzerinde göstermiş ve 1957 yılında kapatılmış; Kurucusu Hikmet Kıvılcımlı da hüküm giymiştir. Bugün Hikmet Kıvılcımlı gene su yüzündeydi ama, biliyorsunuz Yugos-

lavya'da öldü ve Türkiye bu belâdan da kurtuldu. Sıkıyönetim Mahkemelerinde 3 - 4 tane dosyası vardı.

«Madanoğlu Cuntası»'nı biraz sonra arzedeceğim: Kıvılcımlı, bu cuntanın da bir elemanıydı. Yani, sivil bölümünün elemanıydı.

★ SOSYALİST PARTİ

Bu parti, 1960 yılında, 10 Ocakta, Perapalas'ta büyük bir vaveylâ ile, basın toplantısıyla kurulmuş; faaliyete geçmiştir. O devirdeki karışıklıktan faydalanmak istiyordu. Fakat 27 Mayıs olunca, bu sefer faaliyetini, «Milli Birlik Komitesi» üzerinde ve o zaman yapılmakta olan «Anayasa Komisyonu» üzerinde göstermiş ve tesiri de olmuştur. Hattâ Cemal Gürsel'e; «Bu memlekete komünist partisi lâzımdır» dedirtecek kadar tesirli olmuştur. Bu Sosyalist Partisi'nin elemanları, bilâhare ikiye bölünmüş, bir kısmı Türkiye İşçi Partisine girerek faaliyetine orada devam etmiştir.

Hepsinin ana fikri Türkiye'ye Marksist, Leninist bir düzen getirmek veyahut da Türkiye'yi bölüp parçalamak ve Rusya'nın emeline râm etmekti.

• • •

GÜNÜMÜZDEKİ KOMÜNİST TEŞKİLATLAR

Bu gruplar, yani bu örgütler; Ant dergisi çevresi, Sosyalist Dergisi, Devrim Dergisi çevresi, Sosyalist Devrim stratejisini benimseyenler ve Milli Demokratik Devrim stratejisini benimseyenlerden ibarettir.

★ ANT DERGİSİ ÇEVRESİ

Bu örgütün liderleri, Doğan Özgüden ve Çetin Özek'tir. Kurucuları da bunlardır. Örgütün gayesi; Türkiye'de, Marksist - Leninist teoriyi ve şuuru yaymak, örgütlenmeyi teşvik etmek, aşırı solu birleştirmek, cephe faaliyetlerini tesbit etmek, her fırsatta «kanun dışı eylem»e geçmek, ve «silâhlı devrim tecelli ettirmek!..» Bu suretle Türkiye'ye, Marksist-Leninist düzeni getirmektir. Yayın organı, Ant Dergisi'dir.

★ SOSYALİST DERGİSİ ÇEVRESİ

Bu örgütün liderleri; Hikmet Kıvılcımlı - Suat Şükrü Kundakçı - Osman Sercan - İsmet Sungurbey - Nejat Tozge - Hidayet Kaya'dır. Örgütün ana fikri; Gizli Komünist Partisi'nin mirasçısı olarak çalışmak, onu Türkiye'de yeniden kurmak, Marksist-Leninist düzeni Türkiye'ye getirmek, Vatan Partisiyle devamlı olarak irtibat sağlamak... Onun —Vatan Partisinin— fikirlerini Türkiye'de yaymak. Silâhlı Kuvvetlerle irtibat sağlamaya çok çalışmıştır, muvaffak olamamıştır. Yayın organı olarak, «Sosyalist Gazete»si vardır.

★ DEVRİM DERGİSİ ÇEVRESİ

Bu Devrim Dergisi'nde iki taraf görüyoruz: Biri sivil kanat, öteki askeri kanat... Askerle iş birliği yapmak üzere kurulmuş bir cuntadır. Bu cuntanın sivil kanadında Doğan Avcıoğlu - Cemal Reşit Eyüboğlu - İlhami Soysal - İlhan Selçuk - Uğur Mumcu - Hikmet Kıvılcımlı gibi kişiler vardır.

Bunun asker kanadında; Cemâl Madanoğlu - Osman

Köksal - Sarp Kuray. 32 tane kurmay subay. 69 tane Harp Okulundan atılan deniz teğmeni bulunuyor.

Örgütün ana fikri; sivil-asker-aydın kadro harekâtıyla sol eğilimli cunta meydana getirmek ve bir darbe ile iktidarı ele geçirmektir. Sosyalist bir düzen kurmak, ordu içinde örgütlenmeyi sağlamak, parlâmento aleyhinde propaganda yapmak; gayeye erişmek için gerilla harbi dahil, her türlü harekâtı icra etmek; tank, top, uçak dahil, büyük bir halk savaşı vermektir. Yayın organı «Devrim Gazetesi»ydi.

Şimdi bu örgütü hemen geçmeden, bazı hususlara dikkatleri çekelim: Bu örgüt hakkında bugün piyasada «Madanoğlu Dosyası» adında o günün gerek iddianameden alınmış, gerekse duruşmadan sonra tutulmuş notlar piyasada satılmaktadır. Bunların tevkif edilmesi, Başkanı bulunduğum Mahkemeye nasip oldu. Şimdi bu dosyadan ibret olsun diye birkaç cümleyi size arzedeceğim.

Bu cuntanın içinde, devamlı liderlik mücadelesi yapılmıştır. Cemâl Madanoğlu'nun liderliği kabûl edilmiş ve lider Madanoğlu olmuştur. Bu cuntada bulunan bazı subaylar, aynı zamanda Celil Gürkan'ın yönettiği Faruk Paşa - Muhsin Paşa Cuntasında da mevcutturlar. Şimdi onların bantlarından aynen size aktaracağım şu cümleleri ibretle dinleyelim:

Madanoğlu: Arkadaşlar, biz bu ihtilâli bizim çocukların elinde bulunan hafif silâhlarla yapamayız. Bu ihtilâl çok kanlı olacaktır. Kitabına göre olacaktır. Tank, top, uçak, gerek...Onun için, gelin bu ihtilâli, orduyla müşterek yapalım. Faruk Paşa, Muhsin Paşa hazır bu işe!» Diyor.

İkinci cümle: «Bu ihtilâli yaparken, ben en kısa zamanda Genelkurmay Başkanının masasına oturmalıyım. Ordulara ihtilâl beyannamesini vermeliyim: Onun için de bizim çocuklar nöbetçileri, Genelkurmayın etrafında bulunan nö-

betçileri sessiz silâhlarla imha etmelidir!» Yani sizin çocuklarınız onlar, kardeşleriniz! Vatan görevini yapan nöbetçiler bunlar, Mehmetçiklerimiz!

Gene üçüncü bir cümle...Diyor ki: Bu ihtilâli öyle bir zamana denk getirelim ki, Eğitim merkezlerinden erler, kıtalara gönderildiği sırada, dağıtım yapıldığı zamana denk getirelim ve onların üzerine ben aynı eskilikte elbise giydireceğim ve onlara şu talimatı vereceğim: «Siz gittiğiniz taburun nöbetçi amirini, nöbetçi subayını veya astsubayını öldüreceksiniz! Onların ceketlerini hemen üzerinize giyip, o kıtanın başına atandığınızı ve o kıtanın şimdiden sonra âmiri olduğunuzu söyliyerek, cephaneliği, silâhlığı ve kıt'ayı elinize geçireceksiniz. Böylece ihtilâl gerçekleşecek» diye talimat vereceğim. «İhtilâl işte böyle gerçekleşir,» diyor...

İşte arkadaşlarım; Madanoğlu kendi hırs ve emeline kavuşmak ve bu memlekete sosyalist rejimi getirmek için, nöbet tutan bizim Türk vatandaşımızı, canımızdan, kanımızdan gelen nöbet tutan subaylarımızı veya astsubaylarımızı, nöbetçi âmirlerimizi öldürttürecek; Mahir Çayan'ları, Deniz Gezmiş'leri, Ertuğrul Kürkçü'leri kıtaların başına geçirip ihtilâl yapacak!.. Niçin yapacak?..Türkiye'ye Marksist ve Leninist düzeni getirmek için...

Bugün Madanoğlu'nun dosyasında bulunan «Sivil Kanat» dediğimiz İlhan Selçuklar, İlhami Soysallar; bu İlhan Selçuk denen kimse Moskova'ya gittiğinde, Lenin'in mezarını ziyaret etmiş, sarılıp öpmüştür. Bunu da biliyor musunuz? Ama bu şahıs,acaba bir bayram günü babasının mezarına gidip fatiha okumuş mudur?.. Onu da kimse temin edemez. Bugün bunlar serbest dolaşmakta; zehirlerini bu memlekete hergün için kat be kat arttırarak akıtmaktadırlar. Ve bunların kitapları, bunların eserleri maalesef ödül alıyor.

Madanoğlu dosyası, neticelenmeden benim mahkemeden alındı. Ve İstanbul Mahkemelerine verildi ve sonunda da af çıktığı için bunlara beraat vererek saldılar gitti. Çünkü, Anayasa Mahkemesinin şöyle bir içtihat kararı var: «Teyp bandı, MİT elemanı, emniyet mensubu, polis görevlileri, başlı başına delil sayılmaz!» Peki, gizli örgüte nereden delil bulunacak?..

★ SOSYALİST DEVRİM STRATEJİSİNİ BENİMSEYENLER GRUBU

Bu grup, «Türkiye İşçi Partisi» olarak, yani legal bir örgüt olarak kendisini gösterir. Bu iki bölümdür:

— Birisi bölünmeden evvel,

— Diğeri de bölünmeden sonra.

Bölünmeden evvel Mehmet Ali Aybar, Behice Boran, Çetin Altan, Sadun Aren, bunların lideriydiler.

Bölünmeden sonra «Nihat Sargın, Behice Boran, Sadun Aren, Sait Cimtaz, Şaban Erik» lider olarak kalmışlardı. Bu grupta Mihri Belli büyük rol oynamıştır. Bu partiyi eline geçirmek istemiş, fakat geçirememiştir.

Ana fikri; sınıf mücadelesi ve bölücülüğü tahrik suretiyle hedefine ulaşmak, komünizmi gerçekleştirmek; bu meyanda Doğuda bir «Kürt Cumhuriyet» i kurmak suretiyle, kısa yoldan hedefine ulaşmayı denemiştir. Bu yüzden de, Sıkıyönetim'in ikazıyla Ankara Cumhuriyet Savcılığına müracaatımız üzerine,dosyası, Anayasa Mahkemesine sevkedilmiş ve kapatılmıştır. Kapatılma sebebi, bölücülük hususunda kendi kongresinde çektikleri nutuklar ve orada ele geçen belgeler olmuştur. Daima Nato'ya çatmış, Amerika'ya çatmış olan bu örgüt; Ruslar, Macaristan ve Çekoslovakyayı çiğnediği zaman, hiç sesini çıkarmamıştır. Yalnız Mehmet Ali Aybar, Çekoslovakya'nın çiğnenmesi

sırasında, tankların altında küçücük yavrular can verdiği sırada, ona karşı çıkması yüzünden parti bölünmüş ve Mehmet Ali Aybar Başkanlıktan atılmıştı.

★ MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM STRATEJİSİNİ BENİMSEYENLER GRUBU

Bu grubu, yani kişileri üç örgüt üzerinde inceleyeceğiz. Üç tane ayrı ayrı örgüttür bunlar:

— Birisi Sosyalist Aydınlar Çevresi.

— Diğeri Proleter Devrimci Aydınlık Çevresi.

— Diğeri de, Fikir Kulüpleri Federasyonu... Bilâhare bu Fikir Kulüpleri, Dev-Genç'e dönüşüyor. Şimdi bunları teker teker kısaca arzedeceğim:

1 — Sosyalist Aydınlık Çevresi'nin liderleri; Mihri Belli, Muzaffer Erdost, Şevki Akşit, Raşit Nuri İleri, Vahap Erdoğdu'dur. Yayın organı «Sosyalist Aydınlık Dergisi» dir.

2 — Proleter Devrimci Aydınlık Çevresi'nin liderleri: Doğu Perinçek, Ömer Özer Turgut, Erdoğan Güçbilmez, Şahin Alpay, Atıl Ant, Gün Zileli'dir.

3 — Fikir Kulüpleri Federasyonu'nun liderleri: Atilla Sarp, İrfan Ucar, Hüseyin Yavuz, Oral Çalışlar, Ruhi Koç, Gün Zileli...

Bu teşkilât, bilâhare Dev-Genç olan bu grup; 1956'da Demokrat Parti'ye karşı, Halk Partisi tarafından, Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde kurulan Fikir Kulübüdür. Halk Partisi, bunu, sırf bir «Gençlik Teşkilâtı» olarak kendi içinde kurmuştur. Liderleri, o zamanki Halk Partisi'nin parlâmenterleriydi.

Bugün Halk Partisi'nin en ileri gelenlerinden sayılan Deniz Baykal da, 27 Mayıs'a kadar faaliyet gösteren bu örgütün içinde ve başlarındaydı. O gün Rahmetli Menderes'in yakasına sarılan bu kişidir. Yani Halk Partisi'nin gençlik örgütü olan bu Fikir Kulübünün bir üyesiydi.

Fikir Kulüpleri, 1960'tan sonra fikirlerini, yani sosyalist fikirlerini,Türkiye İşçi Partisi'nin de desteği, teşvik ve tahrikiyle açıktan açığa yaymaya başlamıştır. Bu toplantılara, yani 1960'dan sonraki toplantıların hemen hepsine, Millî Birlik Komitesi iştirak etmiştir. Bilhassa Ahmet Yıldız, kırmızı papyonunu takarak,mutlaka bunların her toplantısına gitmiştir. Tabii bir kısım Halk Partili parlâmenterlerimiz de hiç bir toplantıyı kaçırmamışlardır.

DENİZ BAYKAL — Rahmetli Menderes'in yakasına yapışan Fikir Kulüpleri Federasyonu militanlarındandı. Bu teşkilat CHP tarafından DP'ye karşı kurulmuştu. Daha sonra Dev-Genç'e dönüşen Federasyonun Üyesi Baykal,Ecevit'in 1974 de MSP ile kurduğu koalisyonda Maliye Bakanlığı yaptı.

DEV GENÇ VE CHP

Fikir Kulüpleri Federasyonu,daha sonra Dev-Genç'e dönüştü. Yani «Devrimci Gençlik Federasyonu» haline geldi. Dev-Genç bir anda büyüdü. Üniversite olsun olmasın, 67 vilâyette faaliyete geçti. Bütün olaylarda Dev-Genç'in parmağı vardır. Daha arkalarında da CHP vardır ve bunları sevkeden, götüren talimat veren Halk Partililerdir.

Bir gün CHP Samsun Milletvekili Mustafa Boyer bana telefon etti:

—Paşam sizinle görüşmek istiyorum.»

—Hayhay buyurun , dedim. Gelin görüşelim.»

Mustafa Boyer Mahkemeye geldi. Odama aldım. Oturdu. Heyecanlıydı:

—Paşam dedi. Uykularım kaçıyor, vicdan azabı çekiyorum. Size bir vak'ayı anlatmak istiyorum.»

—Suç unsuru var mı?..» Dedim.

—Var!»

—Öyleyse başsavcıyı çağıracağım. Mahzuru var mı?»

—Hayır yok» deyince,Başsavcı İlhan Şener'i çağırdım. Mustafa Boyer hadiseyi anlatmaya başladı:

— Bizim Genel Sekreterimiz Bülent Ecevit:«Samsun tütün piyasası açılacak. Bu olayda mutlaka faaliyet göstermemiz lâzım. Bizim gençlik kollarını buraya gönderelim. Bu gençlere miting yaptıracağız. Ekiciye verilen paranın az olduğunu, haklarının yendiğini anlatacağız » dedi.

Ve bunun için 20 bin lira para partiden ayrıldı. 4 tane otobüs tutuldu. Başlarına Mustafa Ok verildi. Ve bizim Akdeniz bölgesindeki bütün teşkilâtımıza, «Bu gençler, bizim gençlerimizdir. Bunlara muzahir olun. Başları derde girerse yardımcı olun» diye yazı yazıldı.

MUSTAFA BOYER — 1973'e kadar CHP Samsun milletvekili olarak parlamentoda bulundu. Ecevit'in tütün mitinginde anarşistleri kullandığını, Ali Elverdi Paşa'ya anlattı.

Mustafa Boyer daha sonra:

«Ben size bu yazılardan fotokopi getirebilirim. Hatta bu paranın makbuzunu da getirebilirim» dedi.

Ve bana o Samsun tütün piyasası açılırken bu gönderilen gençlerin Alaçam tütün mitinginde çıkan hadiselerden dolayı tevkif edilenlerin listesini verdi. Bu gençler, miting sırasında rezalet çıkardılar. Arabaları devirdiler. Yaktılar. Tekel binasını işgal ettiler. Bazı şahısları yaraladılar.

Tevkif edilen 18 kişiydi. Meselâ Hüseyin Yavuz gibi idam cezası yiyen militan da içlerindeydi. Zafer Kutlu da idam cezası ile muhakeme edilmişti. Müebbed hapse mahkûm oldu. Hacettepe hadiseleri dolayısıyla 5 yıl ceza yiyen asistan Kamil Pınarcı da bunlar arasındaydı. Yani listede-

ki 18 kişinin hemen hepsi sıkıyönetim mahkemelerine düşmüş militanlardı.

Şimdi düşünelim. Anarşiyi kim körüklüyor. Kimler tahrik ve teşvik ediyor?

MUSTAFA OK — 21 Mayıs hareketinden sonra idama çarptırıldı. Ancak daha sonra beraet ettirildi. Şimdi CHP Manisa Milletvekili... Ecevit Hükümeti'nde Köyişleri Bakanlığı yaptı. Bu sırada komünlerin planlarını hazırladı. Kısa bir müddet önce Türkiye'nin NATO'dan ayrılması için teklifte bulundu. Fakat CHP içinde dahi, sert tepkilerle karşılandı.

Bu hadise dolayısıyla, sıkıyönetim mahkemesi bir dosya tanzim edip, Başbakanlığa gönderdi. Sayın Ecevit'in dokunulmazlığının kaldırılmasını istediler. Fakat af imdadına yetişti.

Meclis'te bu hadiseyi anlatırken hadise çıktı. Ben «Mustafa Boyer» deyince hepsi ayaklandılar.

• • •

Bu örgütlerin en kanlısı, en korkuncu, en silâhlısı olan Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'dur. Halk Kurtuluş Ordusu, Kurtuluş Cephesi, Kurtuluş Partisi, bunların hepsi Dev-Genç'in içinden çıkmıştı. Bunlar Dev-Genç'in yolunu «hafif gördüler». Bir an önce silâha sarılıp, devleti yıkmak;

yerine Marksist - Leninist düzen getirmeyi hedef alan teşkilâtlardır bunlar.

Liderler:

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan, Kadir Manga, Gülay Özdeş, Tuncer Sümer, Fevzi Bal, Safa Asım Yıldız.

Türk Halk Kurtuluş Ordusu stratejisini, aynen Brezilya'da yapılan ihtilâlin büyük lideri sayılan Karlos Marighella'nın kitabından, yani «Halk İsyanı», «Halk İhtilâli stratejisi» adındaki kitaptan almışlardır. Üzerinde kurşun deliği bulunan bu kitap, hemen hemen her devrimcinin, yani her militanın cebinden çıkmıştır. Bu kitaptan kamyonlarla toplatılmış, mahkemenin bahçesinde yakılmıştır.

* * *

Che Guavera ve Kastro'nun arkadaşı olan Karlos Marighella'yı bir İspanyol General yetiştirmiştir. Bir ayağı kesik olan İspanyol General,Brezilya'da bunların liderliğindeki 100 kişilik militan grubuna,bir çiftlikte 6 ay müddetle gerilla dersleri vermiştir. Daha sonra bunlar Küba ihtilâlini yapmışlardır.

Karayip Denizini bozuk bir çatana ile aşarak,bataklıklardan düşe kalka geçip köylüleri kandırdılar. Merkeze geldiler. İhtilâlden önce bir hafta genel greve gittiler. Yiyecek, içecek, vasıta yoktu. Millet susuzluktan ölmeye başladı. Artık millet dedi ki:

«Ne gelirse gelsin, ne gelecekse gelsin!»

Che Guavera'yı biliyorsunuz. Brezilya ihtilâlinde geberdi. Geberirken de «Silâhlar elden ele geçecek, zafer teraneleri çalınacaksa ve benim idealim gerçekleşecekse ölüm gelsin.Nereden gelirse gelsin.» dedi.İşte bu sözler Türkiye'de yakalanan bütün militanların cebindeki hüviyetle-

rin üzerinde sol kolu yukarıda, kırmızı kan lekesiyle siluet olarak çizilmiştir.

Karlos Marighella, bir ülkede devrimin olabilmesi için 5 safhanın aşılmasını ortaya koymuştur:

1_Hazırlık safhası: Silâh ve para temini ile militanlar eğitilecek, o ülkenin basınına, işçi, üniversite ve ordunun içine sızmalar olacaktır.

2_Terör safhası: Bankalar soyulacak, fidyeler alınacaktır.

3. safhada, militanlar kırlara intikal edecektir. Orduyla işbirliği yapılacaktır.

4. safhada, kırlarda birleşmiş olan halk - ordu ve gerillalar şehirlere taarruz edeceklerdir. Tank, top, uçak kullanılacaktır. Hükûmet merkezi ele geçirilecektir.

5. safhada, herşey kamulaştırılacak, sosyalizm ilân edilecektir.

Bu strateji, Türkiye'de aynen uygulanmıştır.

Hazırlık safhasından sonra, terörizm safhasında silâhlar El-Fetih'ten getirilmiştir. 16 katır yükü silâh mağaralarda bulunmuştur. Malatya'da öldürülen Emin Aktaş isimli anarşist, jandarma ile o zaman yaptığı çatışma sonunda yakalanmıştı. 10 yıla mahkûm olmuş, fakat aftan faydalanmıştı. Öteki silâh temin eden şahıs ise, Hasan Basri Temizalp'tir. Gülay Özdeş'le birlikte Safa Asım Yıldızlar'a ve Org. Kemaleddin Eken'e ateş açılan silâhları Ankara'ya getirip teslim etmiştir. Bu silâhlardan «Şimavzer» tipi olanı, Çin yapısı olup 36 mermiyi birden atabiliyordu.

Geçenlerde öldürülen Şükrü Bulut da, bunlardandır. Benim Başkanı bulunduğum mahkemede yargılanmıştı.

Üçüncü safhada ise, orduya çengeli attılar. Yüzlerce

genç, çoğu havacı olan bu gençler, hem hüküm giydiler, hem de ordudan atıldılar. Karacılar da vardı. Kızıldere olaylarında ölen havacı yüzbaşı da vardı.

FİİL Mİ; FİKİR Mİ? — Gerilla harbi öğreten kitapların alabildiğine satıldığı Türkiye'de solun «fikir özgürlüğü» diye bağırmasını izah edebilmek çok güç. Anlaşılan; istedikleri fikir değil, fiil özgürlüğü...

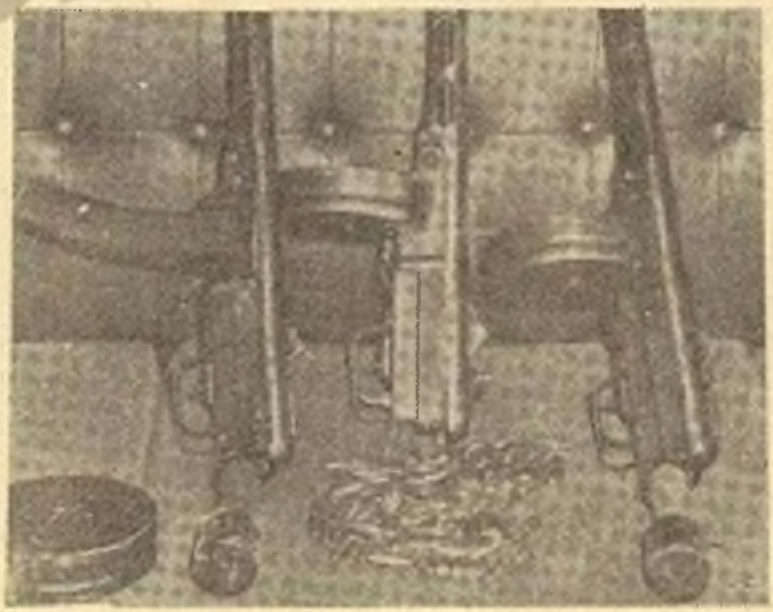
TELEVİZYONDAKİ CEPHANELİK — Televizyonda haber ve filmlerden başka silahların çıkabileceği de sıkıyönetim devresinde görüldü. Failleri sonradan Anayasa Mahkemesi tarafından salıverilen anarşistlerin pek çoğu bugün CHP'li Belediyeler tarafından bol para ile beslenmektedir.

HAVA DELİĞİ DEĞİL — İstanbul Üniversitesi İktisat ve Hukuk Fakültesi dekanlarının 1970'de aldıkları bir kararla iki fakülte arasına çekilen duvar, anarşistler tarafından bu hale getirildi. Okumak isteyen talebelere ve polise karşı böylece daha rahat saldırma imkânı bulabilmişlerdi.

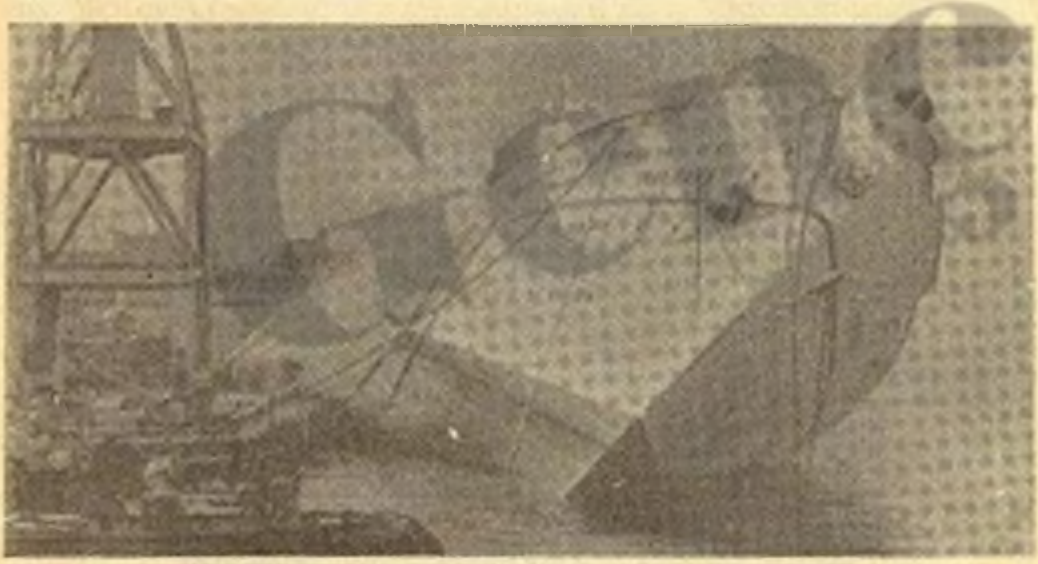
BİR KİŞİNİN ÜSTÜNDEN ÇIKTI — Yanlış okumadınız, yukarıdaki iki tabanca, dinamitler ve bıçaklar sadece bir anarşistin üzerinden çıktı. Gerisini artık siz hesap edin...

ŞİMAVZER — Çin yapısı bu silah, bir anda 36 mermi birden atabiliyor. Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Kemaleddin Eken'e karşı tertiplenen suikast teşebbüsünde kullanıldı.

ATIŞ TALIMI — Erdal İnönü'nün rektörlugü sırasında,Orta Dogu Teknik Üniversitesi'nin bahçesinde Deniz Gezmiş ve arkadaşları atış talimi yapıyordu. Kime karşı hazırlanıyorlardı dersiniz?

KENDİ KENDİNE YATMADI YA... — Sabotaj davasında Kültür Sarayı'nı, Marmara Yolcu Gemisini, Eminönü araba vapurunu batıranlar suçsuz görüldü. İnsanın aklına hemen bir soru geliyor: Peki bunlar kendi kendine mi oldu?

İLHAN SELÇUK — Cumhuriyet Gazetesi yazarı,Lenin'in tabutuna sarılarak öpmüştü...

CUNTALAR

Ve Ordu'da büyük bir cunta kuruldu. Cuntanın adı, «Faruk Paşa Cuntası»ydı. Ama yöneticisi, bugün Timisi Partisinin Genel Sekreteri olan Celil Gürkan'dı. Yardımcıları; Şükrü Köseoğlu, Mehmet Ali Eker, Mehmet Tuğcu, Hava Kuvvetlerinden 4 general —Başta Hava Kuvvetleri Komutanı— ve Konya Üs Komutanı, Mürted Üs Komutanı, Eskişehir Üs Komutanı..Bunlar, bu cuntanın içindeydiler. 13 tane toplantı yapmışlardı. Bu toplantıların en sonuncusunda, benim Tümenimden de 4 tane Tabur Komutanı bulunmuştur ve bu toplantıya bilerek ve bilhassa sokulan bir Korgeneral bizi uyarmış, biz farkına varmışızdır. Tümenimize alarm vermiştir bizim haberimiz olmadan,Kara Kuvvetleri Komutanı..«Benden ve bir de İhsan Över'den emir alırsınız! Başka kimseden zinhar emir almayın. Ya ben geleceğim gövdemle oraya ve yahut da İhsan Över'in emirlerine itaat edeceksiniz» diyerek Tümenimize alârm vermiştir.

İşte, bu cuntanın içinde bulunan o 4 kişi, bu alârmın ikinci günü bize telefon ettiler. Telefon eden arkadaşımız bir Korgeneral. Genelkurmay Başkanı'nın malûmatı ve bilgisi tahtında,bu cunta toplantısına iştirak etmiş ; fecaati görmüş ; «Aman! Birden birşey olur, Genelkurmay Başkanı biraz ağır alır!» Endişesiyle, bana gece telefon ederek: «Muhabere Tabur Komutanı —Başka Muhabere Tabur Komutanı olmayacağı için sana söylüyorum Ali Paşa—

O da vardı bu cuntada. O çocuk senin hakkında iyi düşünüyor. Çağır kendisini, konuş!» Demiştir. Ben de onu çağırdım. Kendi odamda şu konuşmayı yaptım. Aynen naklediyorum:

Adı: Kadir Günaydın, Yarbayın.

—Kadir, sen, iki gece evvel bir toplantıda bulunmuşsun. Bu bir cunta toplantısıymış. Sizden tekmil almışlar. Nedir?. Bunun iç yüzünü anlat!» Dedim.

—Paşam maalesef, benim sınıf arkadaşım Ordu Donatım Tabur Komutanı Ümran Şensezgin beni iğfal etti! Bu toplantıya götürdü. Gittim. Gittiğime de, gideceğime de pişman oldum. Çünkü ben, bu toplantıya bizzat Kara Kuvvetleri Komutanı yönetiyor zannettim. Ama kendisi yoktu. Hava Kuvvetleri Komutanı da yoktu. Ama adamları vardı. Celil Gürkan, biliyorsunuz, Kara Kuvvetleri Harekât Başkanıdır. O yönetiyordu.» Dedi.

—Peki neler geçti toplantıda?» Diye sordum. «Toplantıda arkadaşlarımız kalktılar, tekmil verdiler» dedi. Meselâ bizim Tümenimizden Cemâl Ünver —Topçu Tabur Komutanı- kalkmış: «Komutanım, ben isterseniz, Topçu Taburumla, toplarımla, topçu olarak; arzu ederseniz piyade silahları da alarak, motorlu piyade olarak vasıtam, topum, silâhım, erim, hepimiz emrinize hazırız» diye tekmil vermiş...

Muhabere Tabur Komutanı, «Ben de, dedi, Birşeyler söyledim!» O da demiş ki sonradan duyduğumuza göre -kendi ağzından tabii söylemedi— : «Ben de Tümenin muhaberesini karıştırırım» demiş. Ordu Donatım Tabur Komutanı: «Tümenin bütün benzinlerine su katarım, Tümen hareket edemez, yerinde kalır» demiş.

Ayrıca Piyade Tabur Komutanı, o da: «Ben de Piyade Taburumla emrinize hazırım» demiş. Diğer birlikler —yani Ankara'da bulunan diğer birlik komutanları—,

İstanbul'dan gelen diğer arkadaşlarımız, taa Urfa'dan gelen Tank Yarbayı, o dahi tekmil veriyor. İstanbul'dan bir Albay, mesela Nedim Arat isimindeki albay: «66. Tümen emrinize âmadedir. O gece plânı aynen uygulayacaktır. Hiç şek ve şüphe etmeyin komutanım» demiştir.

Yarbay Kadir Günaydın, devamla şunları söyledi:

— Ben Tümgeneral Celil Gürkan'a sordum: Hani bu cuntanın başında Kara Kuvvetleri ve Hava Kuvvetleri Komutanı var deniyordu, kendileri nerede?» Celil Gürkan bana cevaben «Üç alternatif var: Faruk Paşa başımızdadır. Başımızda olarak ihtilâl yapılır. İkincisi, başımızdaydı. Ayrılırsa onun adına ihtilâl yapılır. Sonra onu halledeririz. Üçüncüsü, ondan sinyaller alırız. İhtilâli yaparız. Sonra onu halledeririz» dedi

Ayrıca bir arkadaşımız: «Peki Muhsin Paşa nerede?» Demiş. Ona da (adının Kemâl Tunuslıoğlu olduğunu sandığım) Kurmay Albay cevap verdi: «Ben Muhsin Paşanın özel kalem müdürüyüm. O bu cuntada olmasa benim burada işim ne? Nasıl bu toplantıya gelirim?»

«Ayrıca ben sizi sordum: İki defa ihtilâle karşı gelmiş ve muvaffak olmuştur. Tümen Komutanı Muavinimiz Ali Elverdi ne olacak?» Dedim. Celil Gürkan: «Elverdi milletini sever. Kan dökülmesini istemez. Onu çağırıp ikna edeceğiz!» Dedi. Ben de, «ikna olmazsa?..» deyince, cevaben «o zaman itlâf ederiz» dediğini duyunca, toplantıyı terkettim. Fakat size rapor etmeye cesaret edemedim...»

* * *

11-12 MART GECESİ

İşte orduya atılan (Karlos Marighella'nın üçüncü safhasındaki) çengel, böylece inkişaf etmiş, gelişmiştir. Şimdi size 11/12 Mart Gecesini anlatacağım. O gece şimdi

AP saflarında olan General Hayati Savaşçı da bulundu. O gece, Kara Kuvvetleri Komutanını tümene istedik, geldiler. Hem de forsunu takmadan, yıldızlarını koymadan geldiler. Hayati Savaşçı Paşayı ayrı olarak çağırdık, o da geldiler. Geldiği zaman, Faruk Paşa, yanında İhsan Över'i de getirmişti. Bütün garnizondaki general olan komutanları da, biz daha önce getirmiş ve ben onları oryante etmiştim. Şimdi size anlattığım şu hususları onlara anlatmıştım. Onlardan önce, tümenin bütün birlik komutanlarını toplamıştım brifing salonuna... Onlara da, durumu, şimdi anlatacağım gibi anlatmıştım. Ve teker teker de sormuştum: Arkadaşlar! Genelkurmay Başkanı «Hayır» diyor. Fakat Kara Kuvvetleri Komutanı «İhtilâl yapacağız» diyor. «Var mısınız?» Hepsi «Yokuz» demiştir. Türk ordusunun dün de durumu budur, bugün de budur. Hepsi «Yokuz» demiştir. «Böyle bir şey yapmayız» demişlerdir.

Bunlardan aldığımız cesaretle, Faruk Paşayı çağırdık. Kendisine önce durum anlatıldı. «Sizin ve Muhsin Batur'un adına, Tümgeneral Celil Gürkan toplantılar yapıp, genç subayları ihtilâl için oryante ediyormuş. Bu işin aslı nedir?» Diye sordu. "İçimizde Kolordu Komutanı Zeki Erbay da, benim Karargâhımdan bir kurmay yarbay da, o toplantıya katılmış. Bana rapor etti„ dedi. Ben de o toplantıya katıldım. 4 yarbayın tabancalarını aldığımı ve bir odaya hapsettiğimi söyledim. O da bize meâlen şöyle konuştu:

—Bana , dedi. 1959 yılından beri gelirler. «Paşam yaparsanız siz yaparsınız, siz edersiniz. Şöyle yapalım, ille edelim» derler. Gene de böyle tazyik altında kaldım. Ben bunları uyutmak, uyuşturmak veyahut da önünü almak için bir şeyler tavsiye ettim. Meselâ; Şu İhsan Över'e dedim ki: «Yahu, bu iş başımıza düşer. Genelkurmay Başkanı çekilir. Ben Genelkurmay Başkanı olurum. Hazırlıklı olalım. Bir dosya hazırla» dedim. Bu hazırlamış, 5 - 10

sayfa bir şey..Getirdi. Atatürk, Atatürk!.. İçinde başka bir şey yok...«Al yahu, bunu sakla. Bir işe yaramaz bu» dedim.

Sonra Celil Gürkan'a dedim ki:

«Yahu Celil! Bak,bu Genelkurmay Başkanı yavaş adam, ağır adam. Davranmıyor. Belki iş başa düşer. Hemen emekliliğini isteyiverir. Ve biz vazifeyle yüz yüze kalırız. Ne yapacağız. Bir dosya hazırla» (Yani ihtilâl dosyası).

Celil iki tane klasör hazırladı: Birisi yıkmak için, birisi yapmak için...Meğer bu işin kompetanıymış ve baştan hazırmışlar bu işe. Dosyaları aldık, gittik Hava Kuvvetleri Komutanının odasına. Hava Kuvvetleri bizden hızlıymış. Dosyaları orada tetkik ettik. Bir rezalet. Baştan aşağı sol. Çünkü Uğur Alacakaptan İçişleri Bakanı, Mümtaz Soysal Dışişleri Bakanı, Ilhami Soysal bilmem ne bakanı,Behice Boran Sosyal İşleri Bakanı...

Ben korktum. «Arkadaşlar alın bunları. Bu işte ben yokum. Yaparsa Genelkurmay Başkanı yapar. Yapmazsa yokuz. Şimdi aslında toplantılar, cunta, şu bu yok» dedim. Fakat benim arzumun hilâfına ve benim o gün emir vermeme rağmen,Celil Gürkan bu toplantıyı yapmıştır. Buna karşıyım. Bunların şimdi önünü alamayacak durumdayız. Maalesef Hava Kuvvetleri Komutanı da onlara uyuyor. Biz çok zor durumdayız» diye bunu, meğlen bu şekilde ifade etti.

«Hatta biz» dedi. «Hava Kuvvetleri Komutanlığı sinema salonunda yapılan toplantıya giderken bana arkadaşlarım; «Paşam oradan sağ çıkabilir miyiz?» Diye de sormuşlardı. Biz oraya tereddütle gittik» diye bunu da ifade etti ve yükü, yani suçu, Hava Kuvvetlerine attı. Günahı boynuna. Ölmüştür.

Biz; «Bunların listesini bize verin» dedik. Arkadaşlarımızdan birisi, «Paşam, siz Necip olacakmışsınız!» Dedi. «Sizi Mısır'daki Necib'e benzeteceklermiş! Yaptırıp bu işi,

arkadan hançerleyeceklermiş» dedi. O sırada Hayatî Savaşçı Paşam da ayağa kalktı. Bağıra-çağıra, âdeta paylarcasına o da konuştu. Verdi veriştirdi. Tabii orası karıştı. Ondan sonra care aradık.

Çare: «Hemen gidip, bu adamları bir an evvel emekli edin. Yahut da biz toplayalım» dedik. Toplamamıza mani oldu. Yarın ikindiye kadar müsaade istedi. Ertesi gün bunları emekli edeceğine söz verdi ve tümenden giderek Celâl Eyiceoğlu'nun köşkünde toplandılar. Toplantıda: «Tümen ayaktadır, birlikler ayaktadır. Mutlaka bir hâl çaresi düşünmemiz lâzımdır» diye,Genelkurmay Başkanını tahrik ve teşvik ederek, hiç olmazsa bir «Muhtıra» vermeyi, hiç olmazsa bir ikazda bulunmayı istiyor ve bu teklif, değişe değişe «12 Mart Muhtırası» şekline giriyor.

İlk hazırlayan, geçenlerde ölen Mithat Kopsavaş'tır. Onun ağzından dinledik. Muhtıra bu şekilde değildir. Ama sabahleyin muhtıra o şekle giriyor. Muhtıra haddi zatında,ne bir partiye, ne bir zümreye, ne de iktidara verilmiştir.

MÜMTAZ SOYSAL — Batur'un tertiplediği ihtilâl gerçekleşseydi. Dışişleri Bakanlığına getirilecekti. Şimdi solcu bir gazetede yazıyor.

Memduh TAĞMAÇ, Faruk GÜRLER, Celâl EYİCEOĞLU Muhsin BATUR — 12 Mart muhtırasını imzalayan komutanlar. Gürler in Muhsin Batur'la ihtilâl cuntaları kurdugu bilinmektedir. Ancak Gürler'in, Mısır'daki General Necip gibi ihtilâl yaptıktan sonra arkadan vurulmamak için, ihtilâli muhtıra şekline çevirdigi belirtiliyor. Celâl Eyiceoglu'nun köşkünde hazırlanan muhtıraya imzasını atan Genelkurmay Başkanı Tagmaç, Gürler'i bu makama getirmek isteyen Muhsin Batur tarafından istifaya zorlandı. Batur, Tağmaç'ın makamının bulundugu binanın üzerinden ses duvarını aşan jetler uçurdu

İLK YAKALANAN ANARŞİSTLER

Kızıl el, 12 Mart'tan sonra yakalanmıştır. Mahkemeler kurulmuş, sıkıyönetim kurulmuş; bükülmüş, bükülmüş, bükülmüş ama, kırılmadan Halk Partisi maalesef imdada yetişmiştir. Af kanununu çıkartarak ve Anayasa Mahkemesine başvurarak kızıl pençeyi kurtarmıştır.

Şimdi görüyoruz, bu hâdiseyi 12 Mart'ın hangi şartlar altında verildiğini arzetmek için izah ediyorum. Yoksa, ordunun sırlarını, ordunun içinde kalmış şeyleri açığa vurmak için değil...Belki içinizde böyle düşünen vardır: «Ali Paşa ordudan ayrıldın da, hani ordunun kirli çamaşırlarını çıkarıyorsun.» Bu kirli çıkı değil, memleketin derdidir.

Demokrasiyi kurtarmak için kellemi koltuğuma alıp, tek başıma radyo evine girmiş bir kimseyim. En çok orduyu sevenlerden bir insanım. Evet, ordudan ayrılırken üzülmüşümdür ama, Cenab-ı Hakk'a çok inanan, dinî akîdesi çok sağlam bir insanım. Memleketime daha iyi hizmet edebileceğime ve bu ümidimin olduğunu bilerek, üzüntümü bir tarafa bırakmış, işte politika hayatına atılmışımdır. İnşallah daha faydalı olacağım.

* * *

Şimdi biraz da mahkemelerden bahsedeyim. Bir militanın yapısı nedir? Sosyal yapısı nedir? Kendisi nedir? Bunlara biraz göz atalım.

Sanıkların yüzde 90'ı fikren -yani inanmış olarak- beyni yıkanmış militanlardır. Bunların, benim başkanı bulunduğum mahkemede muhakeme edilenlerin 121 tanesi, El-Fetih'te eğitim görmüştür. El-Fetih'e gitmiş, sırf bu maksatla eğitim görmüştür. Gelirken her biri sırtında bir torba, sökülüp takılabilen makineli tabanca, cephane, el-bombası getirmiştir. İlk tutulan -biliyorsunuz ilk yakalanan- 12 kişi, Diyarbakır Mahkemesine muhakeme edilmek üzere sevkedilmişlerdir... Bütün Halk Partililer ayaklanmıştır. Ne kadar Halk Partili avukat varsa, hepsi Diyarbakır'a ilk uçakla hareket etmiş ve bunların müdafaalarını da üzerlerine almışlardır ve bu militanları, sırtında cephane getiren, Türkiye'de kullanılmak üzere patlayıcı madde getiren, makineli tüfek getiren, bomba getiren bu adamları üç, beş gün sonra hemen salıverdirmişlerdir.

Dönen oyun budur. Türkiye'de oynanan oyun budur. İlk militan geldiği zaman yakalanıp cezası verilseydi; 15 - 20 sene, bir daha El-Fetih'tekiler, kaçak gelirlerdi, cephanesiz gelirlerdi, silâhsız gelirlerdi. Halbuki ondan sonra akın - akın geldiler, silâh getirdiler. 16 katır yükü silâhın içinde bakın neler vardı:

— 75 tane makineli tüfek. (Böyle sehpalı, koyup da ateş edebilecek makineli tüfek vardı. Biz İstiklâl Savaşını yaparken, 12 tane makineli tüfek vardı bir tümenimizde. 12 den fazla yoktu hiç bir tümende).

— 450 tane makineli tabanca vardı (askıyla asılıyor, 36 tane mermi birden şarjöre takılıyor, tarayarak ateş edebiliyor. Gerilla tipi «Şimavzer» denilen, Çin yapısı makineli tabanca, 450 tane!»

— 2850 tane tabanca vardı. (14'lü ve 8'li olmak üzere ,en modern cinsten).

— Binlerce Çin yapısı, parça tesirli el bombası.

— 38 tane bazoka...

Bazokanın bir tanesinin bir mermisini, Millet Meclisinin bir salonuna atsak; bu salon berhava olur. Yani 38 tane bazoka, Türkiye'de her birisi bir vilâyete gönderilse, -her birinin 40 - 50 şer tane mermisi de vardı. Mermileriyle beraber gönderilse- bunlar on vilâyette kullanılsa, on vilâyetin altı-üstüne gelir. Kim? nerden geliyor, nerden infilâk ediyor farkına varamaz. Güdümlü mermi... Atacak pencereden içeriye, infilâk edecek bir bina, bir apartıman; bir anda uçacak!

İşte bu silâhları getirmişlerdi bunlar, mağaralara saklamışlardı. Ve bu silâhları, ele geçirip, yerini öğrenip de, -Milli Emniyet öğrenmiş yerini- ondan sonra jandarma göndermiştir. Bu silâhları vermemek için, mağaranın başında, yani kapısında jandarmayla bunlar mücadele etmiştir. Jandarmaya ateş açmışlardır. Silâhlı çatışmadan sonra bu silâhlar ele geçmiştir. İşte o çatışanlardan birisi de, Mehmet Emin Aktaş'tır. Yani şimdi kaçıp kurtulan, geçenlerde polisi ve bekçiyi öldürenlerden birisi..Takma adı Ceto'dur.

* * *

İMAMI REDDETTİLER

Sanıklar, Türklüğü asla kabul etmezlerdi. Adetâ Türklüğe düşman, yani «Türk» kelimesine düşman!.

Bir gün mahkeme, «Türk Halk Kurtuluş Ordusu - 2», yani 1'inciyi bitirmiştik Deniz Gezmiş'le. 2'ncisi, Gülay Özdeşler filân olan, Hasan Bakırlar olan bir grup vardı. İşte bu Mehmet Emin Aktaş da onların içindeydi. O muhakemeyi yaparken birisine kızdım. Yani, «Türk Halk Kurtuluş Ordusunda değilmiş» gibi hareket ediyor. «Yahu» dedim, «Sen Türk Halk Kurtuluş Ordusu mensubu değil misin?»

Hemen ordan Gülay Özdeş fırladı (Müfit Özdeş'inkı rısıdır) ve bana:«Başkan» dedi. «Biz, Türk Halk Kurtuluş Ordusu mensubu değiliz. Biz «Türkiye» Halk Kurtuluş Ordusu mensubuyuz! Türkiye'de de vardır Halk Kurtuluş Ordusu; Yugoslavya'da da vardır, El-Fetih'te de vardır, Rusya'da da vardır.» Dedim: «Zapta aynen geçirelim mi? Hepiniz razı mısınız?» Hepsi kalktılar: «Hepimiz istiyoruz. Öyle diyoruz» dediler. «Aynı fikirde bulunuyoruz» dediler ve aynen zapta geçti.

Bunların işte Türklüğe adetâ allerjileri vardır. Asla kabul etmiyorlardı. Bazıları savcılıkta verdiği ifadede: «Ben Türk de değilim, Müslüman da değilim!..» demiştir. Gazetelerde o zaman okumuşsunuzdur.

Şimdi bunların müslüman olmadığını isbat eden bir olay daha anlatacağım. Nihayet ölüm cezasıyla mahkûm ettiğimiz şahısları getirdik. Ankara Kapalı Cezaevinde hükmü infaz edeceğiz. Ben de, kanun gereğince orada görevliydim; gittim. «Efendim, bunlara imam getirdik! Paşam, söyleyin de istiyorlar mı?» Dediler.

«Peki!» Dedim, «söylerim.» Üçüne de ayrı ayrı sordum.

— Bakın, size devlet iki tane imam tutmuş, göndermiş. Allah'ın huzuruna gidiyorsunuz. Dini telkinatta bulunacak, tövbe ettirecek size. İstiyor musunuz?» Dedim.

«Hayır!» Dediler.

— Bizim, imamla filân alâkamız yoktur. Biz imam istemiyoruz. Alın götürün imamlarınızı!..»

Tabir aynen bu. Üçü de böyle dediler. Ondan sonra sehpaya çıktıkları zaman, «belki kelime-i şehadet getirmiştir» diye içinizden geçenler olur. Hayır! Asla! Sehpada şu sözleri söylediler. Tutanağın foto-kopisi burada. Şimdi foto-kopiden okuyorum:

Deniz Gezmiş: «Yaşasın Marksizm, Leninizm Yüksek İdeolojisi! Kahrolsun Emperyalizm! Yaşasın Bağımsız Türkiye! Yaşasın Kürt ve Türk Halkları!.. Diyordu. Diğerleri de, Gezmiş gibi bağırdılar.

İşte bu beyni yıkanmış militanlar, ölüm sehpasında dahi, komünizm propagandası yapıyor ve kendisinin arkasından gelecek olanlara cesaret vermek istiyor!

* * *

Onları astığımız için; Türk Ceza Kanunlarını, millet adına muhakeme ederek tatbik ettiğim için; bana «katil El-verdi» diyorlar. Bana, Meclis Kürsüsünde, «Bizim faşistler böyledir» diye lâf atıyor. Ben de ona söyledim:

— Bütün komünistler de sizin gibidir!»

Milli iradenin tecelli ettiği mukaddes kürsüde bana saldıranlar, şahsıma değil; yaptığım göreve saldırıyorlar. Bu milletin milli iradesine saldırıyorlar. Millet adına yapılan muhakemelere saldırıyorlar. Sıkıyönetim Mahkemesi Başkanına saldırıyorlar. Faşist, dedikleri Ordu'dur. Ordu'ya saldırıyorlar. Ben faşist değilim. Bu ülkede de faşizm yoktur. Bu ülkede faşizm olsa «Faşizmi tel'in mitingi» ni bunlar yapabilir mi? Bunları o anda faşistler yok eder, eğer faşizan bir idare olsa bu memlekette...

Bu memlekette hürriyetin en yükseği, en büyüğü var. Bir çok ülkelerde olmayan hürriyet var.

DENİZ GEZMİŞ — Yakalandığı zaman cezasının idam olduğunu söylemişti. Mahkemede ölüm cezası yedi. CHP'nin isteği ile, Anayasa Mahkemesi, Meclis'in tasdikini bozdu. Buna rağmen karar yeniden çıkarılıp hüküm infaz edildi. Yukarıdaki resimde, Deniz Gezmiş'e, El-Fetih'te verilen hüviyet görülüyor.

YUSUF ASLAN — Deniz Gezmiş'le birlikte yakalandığı zaman, ateş açtığı bekçinin tabancasından çıkan kurşunlarla yaralanmıştı. Tedavi görüp mahkemeye geldi gitti. Sonunda, o da Gezmiş'le birlikte idam edildi.

HÜSEYİN İNAN — Gezmiş ve Aslan gibi yaptıklarını canıyla ödedi. İki arkadaşı gibi imamı reddetti...

İŞTE TÜYLER ÜRPERTİCİ MANZARA — Memleketin emniyet ve asayişini teminle vazifeli Türk polisinin otomobili alevler içinde! Bu yangın bu milletin ödediği vergilerle beslenen bir avuç solcunun eseri.. Devlet malına karşı girişilen bu korkunç kundaklama, ilerici sosyalist güçlerin nasıl bir vatan ve millet haini olduğunu göstermeye kafi gelir zannederiz.

ŞAH DİYECEKSİN!..

Şimdi bunlar, bu militanlar, bazı esaslar üzerinde çalışıyorlardı. Bir «Şah deme» metodu var. Bunlara bu metodu, -hani o komünist general var ya, bir bacağı kesik- o vermiş. Diyor ki: «Bir ihtilâli gerçekleştirebilmemiz için, daima «Şah» diyeceksiniz. Daima mütecaviz olacaksınız. Yani, satrançta oynanan Şah var ya! O şahı diyeceksiniz. İran şahını değil.» «Daima şah diyeceksiniz, size onlar hücum edebilmek için vakit bulamıyacak, hep tedbir arıyacak!» İşte bugün oynanan oyun da Türkiye'de bu. Ve bir de gene diyor ki: «Tek piyade kalsan da!..» «Karşısındakinin zenginliğine, silâhına,bilmemnegücünebakma! Tek nefer de kalsan savaşacaksın!..»

«Tek piyade de olsa,(o gene satranç oyununda) karşı kıyıya geçtiğinde Vezir olur. İmkânları artar» diyor. Onun için, «Hapishaneye arkadaşlarının hepsini alsalar, sen tek kişi dışarda kalsan mutlaka bir devlet adamını kaçıracaksın, böğrüne silâhı dayıyacaksın, onun yerine 5 tane militanı hapisten çıkartacaksın!.. İşte senin vazifen budur» diyor militana.

O general ve militan,bunu kafasına yerleştirmiş. Bunlar, 12 Mart'tan sonrakisıkıyönetimdevrindebuişler hep yapıldı. Yani, Kemâl Eken Paşa'yı,bunun için kaçırmak istediler. Onun yerine Deniz Gezmiş'leri kurtaracaklar! Teyyare,kaçıracaklar; bilmemneyerinesunu–bunu kurtaracaklar!

Hattâ bugün,O Yılmaz Güney denen kişiyi kurtarmak için bile teyyare kaçırdılar! Çünkü onlar, «film dünyasıyla komünizmi getirmeye çalışıyor. Onların her sahada adamı var. O da sanat dünyasında ve film dünyasında bir komünist yanlısı...

• • •

Mahkemeler, ilk günlerde çok zor şartlar altında çalıştı. Çünkü, bizim Askeri Ceza Muhakeme Usûlü Kanunumuz: «Sıkıyönetim Mahkemeleri, aynen Askeri Mahkeme gibi kurulur. Onun gibi işler» şeklinde idi. Ama sonra imdada,yeni çıkan kanunlar yetişti. Alınan tedbirlerle «Seferî durum, seferberlik ilân edilmiş»miş gibi Sıkıyönetimde Seferî Muhakeme Usûlü uygulanır. «Ancak, bir üst mercie başvurma aynen uygulanır» diyor, eskisi gibi..İşte o bizim boynumuzu büktü.

Eğer bizim elimizde savaş hali, yani seferî hâl usulünü uygulama imkânı olsa, muhakemeler bu kadar uzamaz, onlar da yeniden adam kaçırma, uçak kaçırma, banka soyma imkânı bulamazlardı. İş öyle olmadı. Mecburduk Yargıtaya dosya hazırlamaya...Yargıtaya gidecek, Yargıtay bidayet Mahkemesinin dosyasını inceleyecek, herşey tamam mı, değil mi?..

Biz bilirkişi seçmişiz. «Hayır, bu bilirkişi uygun değildir!» İşte burda Mümtaz Soysal'ın dosyası. Üç defa bilirkişi seçtik. Onların istediği adamlardan da seçtik bilirkişiyi,gene kabul etmediler. Ve sonunda da iktidar Halk Partisi'nin eline geçti. Yargıtay da,beraeti çekerek dâvayı bitirdi.

Bana bir sanık:

«Faşist Mahkeme Başkanı General Ali Elverdi.

Ankara

Bir gün biz seni muhakeme edeceğiz amma,böyle

değil...«Halk mahkemesi» önünde. O zaman ben kürsüde, sen benim yerimde olacaksın! Bu talebim de, senin ölüm fermanın olacak...

İmza — Ruhi Koç»

İşte böyle taleplerde de bulunabiliyorlardı. Çünkü, adamın hiçbir sorumluluğu yok. Kanunun teminatı altında sanık oturuyor, istediğini konuşabiliyor, kalkıyor. Basın da burada. Onların avukatları da burada. Hepsi sol tandanslı. Buradan alıyor notu, dışarıya, basına veriyor. O müdafaa ediyor; senin hakkın yok birşey söylemeye...Susturmaya bile hakkın yok müdafaasını yaparken, konuşurken...

* * *

Ve Lenin'in, 1905'te bütün hapishanelere gönderdiği bir mektup var. Bu mektup her militanın, -yani bizdeki sanığın- cebinden, çantasından çıktı. Sokmuşlar içeriye. İçerde teksir etmişler, makineleri vardı. «Müdafaalarımızı hazırlayacağız»diye almışlar makineleri içeriye. Orada teksir etmişler.

Orada Lenin diyor ki; «Sizin için mahkeme,en iyi propaganda yeridir: Çünkü mahkemede basın var, mahkemede avukat var, mahkemede dinleyici var. Orada savcılara çatacaksınız, mahkeme reisine çatacaksınız. İftira edeceksiniz, reddedeceksiniz ve orada komünizmi öveceksiniz. «Asla ben komünist değilim. Komünizmi sevmiyorum» filân gibi sözlerle kendinizi müdafaa etmiyeceksiniz!» Diyor.

İşte onlar, bu militanlar, mahkemede dahi Lenin'in o mektubunu, verdiği o talimatı,aynen uygulamışlardır.

«Türk Halk Kurtuluş Cephesi»nin militanlarından bahsedeceğim. O da Türk Halk Kurtuluş Ordusu gibi...Aynen onun metodunu tatbik eder. Karlos Marighella'nın metoduydu. Bunlar, bu yolda,demin arzettiğim şekilde mücadelelerini yaptılar.'

Yani onlar, Türkiye'yi Doğu - Batı olarak bölmüşler!.. Bir tarafında Türk Halk Kurtuluş Ordusu, bir tarafında cephesi, bir tarafında bilmem Türkiye İşçi - Köylü örgütü çalışıyor, Bir «Serbest çalışma bölgesi» filân gibi ve numaralamışlar: 1 inci bölge, 2 inci bölge, 3 üncü bölge... Bunların çalışmaları böyle metodiktir. Nurhak Dağlarında Ceride de tutmuşlardı. Bayağı harp ceridesi gibi,ceride de tutmuşlardı. Her yapılan harekâtı, yapılan eğitimi, olan olayları cerideye geçirmişlerdi. Mustafa Yalçıner isminde birisi bunu yapmıştı. Biz ona çok müteşekkiriz. Çünkü her şeyi o cerideden aldık. Bütün sanıkların ismini de,ordan bulduk ve tabii teker teker mahkemeye getirdik, cezalarını verdik.

ALİ PAŞA MAHKEMEDE — Ankara Sıkıyönetim 1 numaralı mahkemesinde Başkanlık yapan Tuğgeneral Ali Elverdi, Deniz Gezmiş'i idama mahkûm ettiği gibi, yüzlerce anarşist hakkında verilen kararda da imzası bulundu. Resimlerde 243 sanıklı Dev-Genç davasının sanıkları ve Ali Elverdi (ortada) Başkanlığındaki mahkeme heyeti görülüyor.

NİYAZİ — Solcuların Gezmiş, Aslan ve İnan'la birlikte ağıt yaktıkları Niyazi Yıldızhan; Kemaleddin Eken Paşa'ya suikast tertipleyenlerin arasında bulunuyordu. Ancak hadise yerindeki çatışmada öldü.

ORTANIN SOLU DÜĞÜN SALONU

Anarşizm, ülkemizde komünizmi tatbik etmek için kullanılan bir taktik icabıdır. Yani anarşi vasıtadır. Gaye, komünizmi bu memlekete getirmektir. Demin de arzettim. Karlos Marighella'nın kitabındaki «Terörist hareketler» in bir bölümüdür anarşi. Kırda «Kır gerillası» yaparak, şehirde ise «Şehir gerillası» yaparak, anarşi bu militanlar tarafından bu hareketlerle yayılacak; ekonomik durum tamamen inkıtaa uğratılacak; memleket her hususta meflûç olacak; ondan sonra millet:

«Gelsin yahu! Ne gelecekse gelsin!» Diye yaka silkecek ve bunlar da gelecekler, sosyalizmi bu ülkeye sokacaklar, bu ülkeyi komünist yapacaklar! Yani anarşizm ayrı bir gaye değil; bir yerde bir şeyi yıkmak, kırmak için bir gaye değil; bir vasıtadır. Asıl gayeleri, «Komünizmi getirmek» tir.

Bu militanların arkasında «Dirijanlar» vardır. Bu dirijanlardan demin bir nebze bahsettim. Bu dirijanlar, politika alanımızda da vardır. Burda, Meclisin içinde de vardır. Burda, Meclis'in içinde, bizim orda sanık olan adam da vardır... Meclisin dışında olan Behice Boranlar gibi, Aybar'lar gibi, diğer aklıma gelmeyecek birçok politikacı şahıslar vardır. Basın alanında birçok kimseler vardır. İlhan Selçuklar, İlhami Soysallar, Doğan Avcıoğulları,

bilmem Uğur Mumcular, Çetin Altanlar gibi, basın alanında birçok dirijanlar vardır. Sendikalarda çok çok var. Bugün DİSK tamamen sol tandanslıdır, ve tamamen bir «Sol Örgüt» olarak çalışmaktadır.

• • •

Cumhuriyet Halk Partisi, demokratik yollarla hiç bir zaman iktidara gelmedi. Geldi, parçalı geldi. Yani, 1974'te geldi.

Şimdi Cumhuriyet Halk Partisi,iktidara gelmek için çareler arıyor. Komünizm de Türkiye'ye gelmek için çareler arıyor. Cumhuriyet Halk Partisi diyor ki: «Benim iktidara kavuşabilmem için solda bir yol var» diyor. «Beni kısadan, götürür» diyor. Komünizm de diyor ki: «Türkiye'ye girmek için çok müsait bir zemin var» diyor. «Halk Partisi zemini. Beni de o Türkiye'ye götürür» diyor.

İşte bunlar; ikisi birbirini aramışlar, bulmuşlar. «Ortanın Solu» salonu var. O salonda evlenmişler. El - ele verdiler, İskandinavya ülkelerine gittiler. İskandinavya'ya gittiler, balayına: Şimdi o balayından bir takım eşya getiriyorlar. Bu eşyanın adı: «Enternasyonal Sosyalizm...»

Bunu Millî Emniyet Gümrüğünden, Millî Güvenlik Gümrüğünden, Emniyet Gümrüğünden ve Türkiye'nin ceza gümrüğünden gizli olarak Türkiye'ye sokmak istiyorlar. Bunun altından neler çıkar, onu bilemiyorum. Evet, birçok yazarlar bugün faaliyete geçmişlerdir. Sosyalist Enternasyonalizmi övüyorlar. Güya komünizme karşıymış!.. Güya komünizmin önüne böyle geçilirmiş!..

Hayır arkadaşlarım! «Sosyalist» kelimesini taşıyan her türlü fikrin arkasında mutlaka «Komünizm» vardır. Sosyal demokrasi, komünizmin aşamasıdır. Mao söylüyor. Ben

söylemiyorum. «Demokratik Sol Görüş» de gene komünizmin başlangıcıdır, bir aşamasıdır.

Milli Güvenlik Gümrüğünde, 141 ve 142. maddeler var. Bu maddeler, Türkiye'ye komünizmi sokmaz. Ama onların bütün fikri, bu maddeleri Türk Ceza Kanunundan kaldırmak. Her gün bununla uğraşıyorlar. Anayasa Mahkemesine müracaat ettiler. Bu maddeler kalksın, diye... Anayasa Mahkemesi bir kere o zaman yanılmamış, karar vermiş. Kaldırmadı bunu. Ne hikmetse işte bir defa yaptı!..

Ne demek 141. madde?

Bu memlekete komünist idareyi sokmak, yani bir sınıfın bir sınıfa üstünlüğünü sağlamak için gizli teşkilât kurup, faaliyet göstermek. Faaliyet gösterenlerin başına 10 - 15 yıl; onun müritlerine de 5 - 10 yıl ceza verir.

142. maddeye göre ise, bu memlekette komünizm propagandası yapanlara 5 - 10 yıl ceza verilir. İşte bu maddeleri kaldırıp, bol bol komünist teşkilât kurup, memleketi komünist yapacaklar.

* * *

LENİNCİLER — MAOCULAR

Biraz düşünelim. Gelen tehlike, küçük tehlike değildir arkadaşlarım... Çok büyük tehlikedir... Arkasında, dış ülkelerin emelleri vardır. «Yalnız Rusya» diyorduk bu ana kadar, anlattığım şeylerin içinde. Rusya'nın stratejik olarak ve Türkiye'nin jeopolitik durumunu anlattım. Rusya'nın Türkiye üzerinde elbette kl emelleri olacak, Boğazlardan serbest geçmek isteyecek, ilerde üçüncü dünya harbinde Türkiye'nin kendisine karşı üs olarak kullanılmasına mani olmak isteyecek; Akdenize kolay inecek ve dünyanın yüzde 33 enerjisini sağlayan Orta Doğu ve İran petrollerine sa-

hip olmak isteyecek... Bunun için de Türkiye'yi bertaraf etmek gerekir.

Bir de «Çin» çıktı başımıza. Mao'nun ideolojisi çıktı! Acaba Çin ne ister? Çin de Rusya'yla mücadele ediyor, pazar yeri istiyor kendisine. Orta Doğu'ya girmiş Çin. Türkiye'ye de girmek istiyor. Balkanlara da gitmek istiyor. Geri kalmış bütün ülkelerde, Afrika ülkelerinde ve Güney Amerika'da, Çin, kendisine pazar yeri aramakta... Çin bu gün kalkınıyor. Kalkınan —atomu dahi yapmıştır— ülkeler safına girmiştir. İran'a çok giderim. Ordudayken çok gittik, vazife icabı. Orduda kullanılan kırtasiye malzemesi dahi, komünist Çin yapısıdır bugün. Orta Doğu'da öyle. Kullanılan radyodan tutun da, televizyona, her şeye varıncaya kadar Çin yapısıdır. Silâhlar Çin yapısıdır.

Şu halde, Çin de, kendine artık Türkiye üzerinde emeller düşünmektedir ve bugün Maoistler duruma hâkimdir. Hele İstanbul'da tamamen hâkimdir. İstanbul'daki yaftalarda neler yapıldığını, pankartlarda neler yazıldığını, Sayın Başbakanımızdaki dosyada görmüşsünüzdür. O dosyada ayan - beyan görüyorsunuz. «Rusya'ya hayır! Amerika'ya hayır! Üçüncü Dünya Devletlerine evet!» «Pasifizme, Revizyonizme hayır!» «Revizyonist» dediği Rusya, «Pasifizm» dediği CHP'dir. Bunlara hayır ama, Mao'ya evet! Pankartlar bugün böyledir.

Bugün verilen mücadele, amansız mücadele, sokaktaki çatışmalar; Maoistlerle, Leninistler arasındadır. İkisi birbirini vuruyorlar. Ülkücünün elinde makineli tabanca yoktur. Ülkücünün belinde ancak tabanca vardır, o da varsa. Şişli'de öldürülen gençlerin vücudunda, birinden 7 kurşun, birinden 5 kurşun çıkmıştır. Hiçbir tabanca atıldığı zaman, bir vücutta 7 tane isabet olmaz. En iyi nişancı dahi olsa, Makineli tabancadır. İşte öldürenler de Maoisttir. Ölenlerin de Leninist olduğu zaten bellidir.

Bugün Hacettepe'de olan olaylar, Orta Doğu'da olan olaylar... Orta Doğu'ya Maoistler hâkim. Leninistlerle sık sık kavga ediyorlar. Ülkücüler de giriyor bazen tabiî kavgaya...Siyasal Bilgilerde Leninistler hâkim. Ama mücadele devam ediyor. Maoistler bir gün gelip alacak ellerinden.

Türkiye'yi parsellemişler şu gördüğünüz haritadaki gibi. Kimisi Maoist yapmak istiyor, kimisi Leninist yapmak istiyor.

Bugün Türkiye kalkınma yoluna girmiş, büyük işçi kitlelerine sahip olmuştur. «Türkiye'ye komünizm gelmez!» Diyorlar. Bazı kimselerle konuşuyoruz, münakaşa ediyoruz. Halk Partisi'ni yerdiğiniz zaman, «komünizme arka çıkıyor, şöyle düşünüyor, sol düşünüyor, sosyalizmi düşünüyor, komünizmi düşünüyor» dediğimiz zaman, münevver kişi dahi karşınıza çıkıyor, diyor ki: «Türkiye'ye komünizm gelmez!» «Peki, neye gelmez arkadaşım?»

«Efendim, Türkiye dindardır, Türkiye işte çiftçidir, Türkiye Allah'ını tanır, Türkiye milliyetçidir!»

Çarlık Rusya'sı acaba milliyetçi değil miydi? Bugün Çarlık Rusya'sında, komünist olmasına rağmen, milliyetçilik yok mu? Bugün var Rusya'da milliyetçilik. İşte Çin'le geçinememelerinin sebebi budur. O Çinci, öteki Rusçudur. Milliyetçi de olsa, bir ülkeye pekâlâ komünizm sokulabilir.

• • •

SOLA AÇIK YA...

Sola açık halk iktidarı, komünizmin başlangıcıdır. Bir ülkeye komünizmi sokmak için, o ülkenin özel teşebbüsünü, hür teşebbüsünü yıkmak gerekir. Bu da ancak, «Sola

açık halk iktidarı» dediği sayın Ecevit'in, «Sola açık halk iktidarı» ile yıkılabilir veya «Demokratik sol» fikirde kurulacak bir iktidarla yıkılabilir.

Nasıl yıkar?

Ben soruyorum köylüye, konuşurken:

«Bak» diyorum. «Senin Genel Başkanın ne diyor?.. «Ben öyle bir iktidar kuracağım ki» «Halk iktidarı» kuracağım. Ve bu halk iktidarı sola açık olacak. Halkım nerede «Dur!» Derse, ben orada duracağım» diyor. «Hadi bak, ben şimdi –Allah korusun ya!– halk iktidarını ilân ettim. Şimdi başlıyorum icraata. Sola açık ya... Sola doğru gidiyorum. Hadi gel, sigorta şirketlerinin hepsini devletleştirelim. Şahıslar kazanacağına devlet kazansın.»

Köylü diyor, «Ben anlamam.» Yahu, sen «Dur» diyeceksin... «Peki kamulaştıralım» diyor. Yani kamulaşmanın da ne olduğunu bilmiyor, anlatıyorum halka...

Madem öyle, dış ticareti de kamulaştıralım. Bak diyorlar ki, «Bunları, yahudiler, ermeniler yapıyormuş ticaretini, kârı onlara kalıyormuş, hem de kacırıyorlarmış. Gel bunu da biz yapalım. Bunun ticaretini, Rum, Ermeni, Yahudi yapacağına, devlet alsın ticaretini ne dersin?..» Diyorum.

«Anlamam paşam» diyor. «Ben anlamam» diyor.

Peki kim anlayacak?..Anlamaz.

«Gel» diyorum. Şimdi adama: «Bankaları kamulaştıralım.(Onların deyimine göre, senin liderinin deyimine göre) Tefecilik yapıyor. Tefeciliği o - bu yapacağına devlet yapsın. Nasıl?.. Ne dersin?» Diyorum. «Paşam» diyor, «günahı, vebâli boynuna. Ben anlamam. Onu yapan yapsın. Bana ne?» Diyor.

İşte arkadaşlarım, halk bu. Bankaları da kamulaştıralım ama, onu dese, kamulaştıralım dese, arkadan «Fabri-

kaları da kamulaştıralım» diyeceğim. Sonra, «senin tarlanı da kamulaştıralım» diyeceğim. «Kolhozları, komünleri kuralım» diyeceğim. Mustafa Ok yapmıştı plânlarını. Çünkü, sola açık halk iktidarı, halkın dur diyeceği yere kadar sola gidecek. Halk iktidarı nerede durdurulur.. Tahmin ederim komünler, kolhozlar kuruluncaya kadar. Adına da «Devlet kooperatifleri» deriz.

Siz,onların ortakları oldunuz. Sabahleyin sizi köyünüzden alacaklar, götürecekler çiftliklere. Tütün kıracaksınız, pamuk toplayacaksınız.

— Hasta mısınız?

Allah korusun!.. Yine götürür seni kırbaçla

— Kamulaşmayan ne kaldı?

Bir çocuklarımızla, avradımız kaldı! Sosyalizmde zaten bu da var. Onlar da kamulaşacak.

Halk iktidarı denen nesne; sola açık halk iktidarı işte budur. Sonunda sizi böyle alır. Sola doğru gider.

Solun en ucunda ailelerin kamulaştırılması var.

Rusya tatbik etti. 1917'den 1925'e kadar,aileleri kamulaştırdı. Müşterek koğuşlarda,erkek - kadın bir arada, hayvanlar gibi yattılar. Bugün Kastro'nun ülkesinde bu vardır.

Şimdi, halkla bunları konuştuğumuz zaman, halk bunların hiç birisini anlamıyor. Ama ne yapacaktı geleydi iktidara? Yapacağı buydu. Bunu yapacaktı. «Halk evet dedi» diyecekti. «Bize,her tarafı evet dedi» diyecekti. Yapacaktı, yapacaktı, yapacaktı, bizim köylünün elindeki bir karış toprağına varıncaya kadar kamulaştıracak ve bu memleket de komünist olup gidecekti.

İşte, «Sola Açık Halk İktidarı»nın da iç yüzü budur.

DİNİ YOKETMEK

Komünizmi Karl Marks adında bir Alman Yahudisi icat etmiştir, 1840'larda...

— Daha önceden yok muydu?.

— Vardı ama, su yüzüne çıkıp uygulama alanı bulamamıştı. Faraziye olarak kalmıştı. Bu Alman Yahudisi bunu neden icat etti?

Çünkü Yahudiler bir yurt edinememişlerdi. Bütün devletlerin içinde azınlık hayatı yaşar Yahudiler. Bunlar hor görülür. Çünkü milliyetçilik var. Türkiye'de, bizim, Türk değildir diye Yahudileri hor gördüğümüz gibi...

Karl Marks, Yahudileri kurtarmak için, milliyetçiliği öldürmek istedi. Dini öldürmek istedi. Çünkü onun dininden değil, diye hor görülüyor. Dini, milliyetçiliği, öldürmek istedi Karl Marks... Yahudiler rahat etsin diye... İşte bu doktrini, bunun için çıkardı bu alçak!..

Ondan sonra, bu Karl Marks'ın doktrinini, Engels denilen bir alçak da manifesto denilen bir kitapta yazdı. O da Yahudi soyundan geliyordu. Karl Marks'ın kitabını dokuz ayrı lisanda tekrar tekrar neşretti. Bu, bütün dünya ülkelerinde moda olarak, «Ben de biliyorum bu şeyi» der gibi öğrenildi.

Kısaca belirteyim. Doktrini şöyle: Marksizm'de devlet diye birşey tanınmaz. Burjuvanın, yani zenginlerin, varlık-

lıların baskı organı olarak kabul eder onu. Dini tanımaz. Dini aptallık kabul eder. Orta çağ felsefesi, der. Geri kalmışlık, geri kafalılık, der. Milliyeti tanımaz. Mülkiyeti hiç tanımaz. Kimsenin mülkiyeti olmaz. Verese olmaz. Ticaret olmaz. Parayı tanımaz. Bunlar burjuvaların uydurduğu şeylerdir, burjuvaların rahatı için uydurulmuş şeylerdir, der. İktidarı ; işçinin, yani proletaryanın sayar.

Komünizmin temelini kollektivizm teşkil eder. Kolhozlarıdır.

• • •

Şimdi, bizim işçi kitlemiz genişlemiş, büyümüştür. İşçi toplulukları var. Bundan 50 yıl evvel, Türkiye'ye Marksizm - Leninizm getirilmesi denenmiştir. İşte Mustafa Suphi'ler, Şefik Hüsnü'ler, Mihri Belli'ler, Kıvılcımlı'lar, Mehmet Ali Aybar'lar, Behice Boran'lar, Çetin Altan'lar, bilmem hepsi denemişlerdir. Getirememişlerdir. Neye?.. Bir işçi kitlesi, büyük bir işçi kitlesi yoktu. En büyük buldukları işçi kitlesi, Harp Sanayiidir. Yani, askeri sanayi bölgemiz vardı. Buralarda vardı, bir de tersanelerde, şurda - burda birkaç tane işçimiz vardı. Ama bugün öyle değil. Bugün, fabrikalaşan, makineleşen Türkiye'de, işçi kitleleri büyük büyük bolgelerde vardır. Bunların içine nifak girdiği zaman, bunları sol sendikalar eline aldığı zaman, bunları zehirlemesini biliyor. Hele arkasından bir de legâl partiler, legâl örgütler!.. Bunlara zehirini akıttığı zaman, bu işçiler kolaycacık sosyalist olabilir, kolayca komünist olabilir ve yarın bunlar başımıza dert açabilir. Onun için, işçi kesimini ihmal etmememiz gerekiyor.

• • •

Zenginler şunu iyi bilsinler ki, bu memlekete sosyalizm gelirse, solun arkasından giden, onların propagandasını

yapan, «Salon Sosyalist» i geçinen o adamların, evvelâ onların kellesi gidecek. Yoksa, onun malına el koyacak da, o adam boş duracak!.. Boş durmaz. Durmıyacağını bildiği için evvelâ onun kellesini götürecek. Bu işler başka ülkelerde denendi. İşte Yugoslavya! İşte Bulgaristan! İşte Polonya! Hepsinde, acaba bir tane zengin var mı, ikinci dünya harbinden evvel?.. Veyahut da TİTO'nun ihtilâlinden evvel...

Efendim biz, Türkiye'de parti olarak çok şey yaptık. Bugün hangi esere baksak bizim eserimizdir. Ama, bunun propagandasını yapmadık. «Biz yapalım, bizi takdir ederler» dememeliyiz. Bizim askerlerin bildiği şey şudur: Orduların yapamıyacağı şeyi, iki satırlık propaganda yapar. Eğer bir orduyla, karşıdaki bir birliğe taarruz ediyorsanız, muvaffak olamıyorsanız; oraya yalan bir haber gönderin: «Çekiliyormuşlar, geriye doğru kaçıyorlarmış! Gerideki birlikleri geriye çekmiş!» Deyin, bütün cephe çözülür ve sizin yapamadığınız, ordunun yapamadığı şeyi, o iki satırlık haber yapar. Onun için propagandamızı iyi yapmalıyız. Partimizin propagandasını iyi yapmalıyız. Bunun için de şu teklifim var:

Bir «Milliyetçi Akademi» açalım. Bu Akademiye, milliyetçi profesorleri, yazarları, düşünürleri getirelim oturtturalım! Bunlara tatmin edici paralar verelim, maaşını bağlıyalım. Bunlara «Yazın arkadaşlarım» diyelim. «Eser yazın bize, milliyetçi tiyatro eseri yazın, milliyetçi film eseri yazın; kitap yazın, fıkra yazın, hikâye yazın, bağlamada çalınacak türkü yazıp, bestesini yaptırın!» Bakın onlar nelerden faydalanıyor?.. «Mahzunî denen bir tane cahil adamı alıyor, eline sazı veriyor. Bilmem bir çok âşıklar var. Onların hepsinin vermiş eline bestelemiş. Oturmuş herif, gözü görmeyen adam bile, sosyalizmin, komünizmin propagandasını yapıyor saz çalarak!..

Mahkemeye geldi ;Mahkemede saz çaldırdık, dinledik adamı. Kan kusuyor adam, zehir kusuyor. Ama biz yaptıramıyoruz. Çünkü milliyetçi saz şâirimiz yok.

21 Mayıs'ın sıkıyönetim devrinde bir Komutan, bir solcu yazarı çağırmıştı. Tesadüfen ben de oradaydım. Komutan: «Yahu, senin yaptığın bu rezalet nedir?» Dedi. «Paşam» dedi. «Biz sanatkârız. Biz aktörüz.» Dedi. «Bize parayı kim verirse, onun davulunu çalarız. Öteki parayı verir, ötekinin davulunu çalarız. Bizim kusurumuza bakmayın. Biz sanatkârız dedi. İşte yazarın durumu bu. Fikir adamı değildir yazarların çoğu.

* * *

Türklüğümüzü, dinimizi, örf ve âdetlerimizi, tarihimizi, aile hayatımızı, ırz ve namusumuzu, bunların ifade ettiği Milliyetçiliğimizi korumak için ,ne lâzım geliyorsa, oturup düşünmeliyiz. Komiteler kurmalıyız, düşünmeliyiz, çarelerini aramalıyız. Bulduğumuz bu çareler yönünde büyük icraatımızı göstermeliyiz.

Milliyetçiliğimizi korumalıyız. İlk öğretimde, aile yuvalarında, yüksek okullarda, Orduda, işçi kitleleri arasında, köyde, kentte, aydın kişiler arasında ;her birine ayrı ayrı metodlar uygulayarak tatbik etmeliyiz. Komünizmle yalnız şiddet kullanarak mücadele edilemez. Bu işleri de yapmak suretiyle mücadele etmeliyiz. Ama gerektiğinde, şiddetin en ağırını kullanmalıyız.

Karşımızda olan sol örgütlerden, anarşizmden , asla korkmayalım. Biz güçlüyüz. Biz doğru yoldayız. Onlar yanlış yolda. Yanlış yolda olduklarını bildikleri için de,korkaktırlar. Onların kabadayılığına bakmayalım. Üstüne üstüne gidelim. Göreceksiniz geriliyecekler, korkacak ve dağılacaklar... Onların şirretliğine de aldırmayalım, sinirlenmeyelim, gülüp geçelim. Yani, bizim yolumuz olmalı.

Çünkü biz bunları çok denedik. Mahkemede her zaman şirretlik edenin üstüne gittik. «Şunu yaparız, bunu yaparız» dediler, daha çok üstüne gittik. Şirretlik ettiler, güldük geçtik. Anladım ki, bu yolu tutarsak kazanırız. Fakat gene metodlu çalışalım.

• • •

27 MAYIS — CHP OYUNU

27 Mayıs bir CHP oyunudur. Halk Partisi'nin, daha önce bahsettiğim Fikir Kulüpleri Federasyonu içinde bir çok gençlik teşkilâtı vardı. İçlerinde CHP'li Deniz Baykal da vardı. Menderes'in yakasına, Kızılay'da yapışan Deniz Baykal!

İşte bunlar tezgâhladılar 27 Mayıs'ı. Halkın arasına yaydılar. Dediler ki:

«Menderes, Ordu'ya ne demiş biliyor musunuz?

— Şövalye ruhunu kıracağım. Orduyu yedek subaylarla idare edeceğim. Ordudan ayrılıyorlarmış. Ayrılsınlar, ben jandarma birlikleri kurarım» demiş...

Bu gibi bir takım nifaklar soktular araya

Hâdiseler başladı:

«Gençleri öldürüyorlar, gençleri... Kıyma makinelerinden geçirip Konya ovasına döküyorlar. Şöyle yapıyorlar.» diye haberler yaydılar. Orduyu tahrik ve teşvik ettiler. Neticede 27 Mayıs oldu.

Ama hemen arkadan. Biz 27 Mayıs'a karşı bir cunta kurduk. Maalesef cuntamız ikiye bölündü. Hemen içine kömiteciler sızdı. Bir kanadı, dikta rejimini isteyen, asla idareyi millî iradeye bırakmak istemeyen grup; öbürü de hemen seçim yapılsın, kısa zamanda seçimi kazanan parti idareyi alsın, diyen grup...

Ben ikinci gruptaydım.

Mücadelemiz başladı. Birbirimize silâh çektik. Birbirimizi kolladık. Birbirimize küfürler ettik. Bu cuntanın içinde...

Bu cunta çığ gibi büyümüştür. Erzurum'dan tutun, Edirne'ye... Edirne'den Diyarbakır'a... Diyarbakır'dan Zonguldak'a... Her tarafa cunta genişlemiş. Orduda artık emir komuta kalmamış... Cuntanın bir numaralı adamı, cuntanın iki numaralı adamı, cuntanın beş numaralı adamı gibi isimler takılmış... Bir yarbay, Diyarbakır havaalanına indiği zaman, bütün generaller onu selâmlıyorlardı... Öyle bir hale gelmişti Ordu 22 Şubat'ta.

22 Şubat'ı meydana getirenler, 22 Şubat'çılar, Trakya'daki bütün birlik komutanlarını Akademi'de toplayıp protokol imza ettiriyorlar:

«Asla idareyi sivillere vermeyeceğiz. Ordu, idare edecek» diyerek bu protokolu imza ettirenlerden, tertip ve tanzim ettirenlerden; İstanbul'da Harp Okulu Komutanı olan Faruk Gürler Paşa, Mürted Hava Üssünde yapılan Protokolda Muhsin Batur Paşa, Gölcük'te Deniz Kuvvetleri mensupları için tanzim edilen protokollarda Kemal Kayacan'ın isimleri ordu içinde çok duyuluyordu .

* * *

22 Şubat'ta Binbaşıydım. Garnizon Kurmay Başkanıydım.

Benim Tümenimde iki alayın komutanı, onlar tarafındandı. Topçu Komutanı onlar tarafındaydı. Bir alayın 18 tane subayı onlar tarafındaydı. Tümen Komutan Muavini onlar tarafındaydı. Tümen Komutanının Kurmay Başkanı, Ankara Emniyet Müdürlüğü vazifesindeydi. Tümene geldi. «Kurmay Başkanlığını ben yapacağım» dedi. Vermedim kendisine Tümen Komutanlığını. Onlar tarafındaydı. Ve bu

mücadeleye girdik. 22 Şubat yaklaştığı günlerde kan kusuyorduk. Ama mücadele azmimiz devam ediyordu... Yani millî iradeyi tecelli ettireceğiz.

Mücadelemiz devam etti. En sonunda onlar isyan bayrağını çektiler, Harp Okulu'nda.. Bugün CHP saflarındaki Mustafa Ok da oradaydı.

• • •

Harekât başladı. Tank taburunun önüne çıkardılar. Harp Okulu'nun hemen yanında bulunan bizim 229. Alayı; Tank Taburu ve Zırhlı Er Eğitim Merkezi'nden gelen isyancılar kuşattılar. Alay Komutanını oradan almış, mecburi izin vermiştik. O da Harp Okulu'na gitti. Çubuk'tan getirttiğimiz alayın komutanı, isyan etti, Kendisini hapsettik. Yerine bir Yarbay'ı,«sensin komutan» diyerek alayın başına verdik.

Kırıkkale'den getirdiğimiz alayımızı,«Hayır gelmenize lüzum yoktur» diye yoldan çevirdiler. Tekrar haber yollayıp getirttik. Ancak sabaha karşı geldi. Ama kullandık. Çubuk'tan gelen alayımızı,Harp Okulu'nun civarına kadar getirdik. Evvelâ Zırhlı Er Eğitim Merkezi'nin arkasından harekâtı başlatmak üzere,onlara mühlet verdik. Ya çekilirsiniz,ya ateş ederiz, dedik. Çekilmeye mecbur bıraktık. Alayı kurtardık. Ondan sonra Çubuk'tan gelen alay, Kırıkkale'den gelen alay, Polatlı'dan gelen 12 top ve 900 tane asker ile kendi 36 topumuzu Harp Okulu'na çevirmek suretiyle, sabaha karşı teslim aldık.

Etrafını üç sıra asker ve 184 tane Reo ile farlarını yakarak Harp Okulu'nun etrafında çember yaptık. Ve Harp Okulu'nun pencerelerine bağırdık:

«Gelin kardeşlerim! Size kıymayalım. Bu mübarek cuma günü, bu ramazan günü bizi günaha sokmayın. Kan döktürmeyin bize. Teslim olun!»

Diye jep üzerine takılmış hoparlörlerle seslendik. Biz bunlarla bu mücadeleyi yaparken, CHP'liler gittiler, İsmet Paşa'yı kandırdılar. O zaman Başbakandı. Onları da, Hava Kuvvetleri'nin karargâhına toplamıştık, bütün liderleri... Bir zarar gelmesin onlara diye...

* * *

Dediler ki İsmet Paşa'ya:

«Çatışıyorlar. Silâh silâha geldiler. Af vaadinde bulunun, kan dökülmesin.»

İnandırdılar. Çünkü birşeyden haberi yoktu. Kapalı bir odadaydılar. Af vaadinde bulundu. Biz perişan olduk. Hepsini teslim almıştık çünkü. Jeeplere bindirmiş, Genel Kurmay'a götürüyorduk.

Af çıkardılar. Bu adamların hepsi kurtuldu. Talât Aydemir bayıldı... Ve dosyası da meydanda kaldı. Ambülansla kaldırdık. Ben de «Talât çıkmadan kuşatmayı kaldırmam» dedim. Ondan sonra Talât alındı.

Harp Okulu'nun hepsine izin verildi. O zaman bu arkadaşlarımız aldatılmışlardı. Ama bugün subay çıktılar. Ordu saflarındadırlar. Hepsi vatanperver kişilerdir. Harp Okulu'nun başından bu belâ böyle geçti. Ama...

Arkadan 13 ay sonra 21 Mayıs geldi. 21 Mayıs benim için daha hafifti. 22 Şubat çok daha ağırdı.

* * *

KARTAL TİBET TELEFON EDİYOR

21 Mayıs'tan bir gün önce, yani o gecenin günüydü. İlk defa 27 Mayıs'ın kanuni yıldönümü yapılacaktı. Onu konuşmak üzere ben vilâyete gitmiştim. Vilâyette kutlama

komitesi toplanmıştı. Komiteye her partiden milletvekilleri de gelmişti. Orada konuştuk. Nasıl kutlayalım? diye...

Meras min hipodromda yapılmasına karar verdik. Talebe adını, Hükümet adına, Ordu adına, Devlet adına da birer kişi in konuşmasına karar verdik. Ben de tümene döndüm.

Döndüğümde baktım, dört tane komiteci gelmiş. Birisi Suphi Gürsoytırak'tı. Birisi Haydar Tunçkanat'tı, birisi de Emenullah Çelebi'ydi. Birisi hatırıma gelmiyor. Bunlar gelmişler:

— Efendim, bize niye söz vermedin?»

Niye bunlar 27 Mayıs'ın yıldönümünde konuşmuyorlarmış. Bana bunu soruyorlar. Ben de dedim:

— Size ne sıfatla söz vereceğim?»

— Efendim,27 Mayıs'ı biz yaptık!..»

«Siz bir şey yapamazsınız.»

Fakat bunlar diretti:

— Bütün ordu bizi dinliyor.»

— Hayır!» Dedim.

— Bu senin fikrin» karşılığını verince:

— Çağırırım şimdi,bir kaç tane subay!..Görürsünüz nasıl düşündüklerini» dedim.

Tümen komutanı da:

Bunlara da söz versek olmazmı?» dedi.

— Hayır olmaz » dedim. Meğer, Tümen Komutanı beni Millî Birlikçilerin isteği üzerine çağırmış.

O zaman Memduh Tağmaç,Genel Kurmay İkinci Başkanıydı. O'na bilgi vermek gerekiyordu. Gittim. Gerekli bilgiyi verdim. Eve geldim. Yorgundum. Saat dokuzda yattım. Hiç âdetim değildi. Üzgündüm. Onlarla mücadele ediyorduk.

Bizim nöbetçi subayı da okul arkadaşımdı. Ama o yüzbaşı kalmıştı: Ben yarbaydım. Bizim sınıf arkadaşı, bizim

oradaki münakaşalarımızı başka şekilde yorumlamış.

«Eyvah» demiş. «Bunlar ihtilâl istiyorlardı. Bizim başkanımız da bunlara karşı geldi» diye, böyle bir zehaba kapılmış.

Gece saat 12'ye beş kala filân, telefon çaldı. Telefonda nöbetçi amiri Seyfeddin Karadağ vardı. Şimdi İstanbul'da emekli:

KARTAL TİBET — 21 Mayıs'ta Talat Aydemir'in giriştiği ihtilâl teşebbüsünü Ali Elverdi Paşa'ya duyurdu. Tankların Ankara caddelerinde dolaştığını haber veren ünlü aktör, Ali Paşa'nın uykudan kalkıp, radyoevine girmesine sebep oldu. Kendilerinden emin olan darbeciler, Ali Paşa'nın tek başına girdiği radyoevinden yaptığı anonsu duyunca, şaşkına döndüler.

— «Başkanım! Meydan Sahnesi aktörlerinden Kartal Tibet telefon etti. Zatıalinize bildirmemi söyledi. Ankara'nın içinde tanklar dolaşıyormuş. İhtilâl mi ne var, diyor» dedi.

— «Çabuk alarm ver! Ben şimdi geliyorum. Ben gelemezsem, alarmı verdikten yarım saat sonra, EMASSA plânı uygulanacak. Haberiniz olsun!»

Bu EMASSA plânı: «Emniyet, Asayiş, Sabotaj» kelimelerinin baş heceleridir. Bu maksatla yapılmıştır. Yani bir ihtilâle karşı gelmek için yapılan bir plândır.

Ve jipimi çağırdım, jipim Merkez Komutanlığında ka-

lır. Şehrin içinde. Birliğim tabii Mamak'ta. Jip geldi. Gazi Maden isminde Ordu'lu bir şoför.

— Ne oluyor Gazi ,dedim. Sokaklarda ne var?» -

Ben hemen giyindim. Sten tabancamı aldım. Kırıkkale tabancamı da belime taktım. Sten tabancanın şarjörünün birisi bir odada, diğeri başka odada durur. Tabanca da ayrı bir odada dururdu. Çocuklar oynamasın, diye. Hanım telâşla onları bana bulup, getirinceye kadar ;bağırdık, çağırdık, bindik arabaya...Bütün apartmandaki subaylara da bildirdim. Lojman olduğu için 10 tane subay...

Jipe bindiğimde radyoyu açtım. İskitler caddesine çıkıp, dıştan gidecektim tümenime. Radyoda ise ,Talât Aydemir'in beyanatını,İlhan Baş radyodan okuyordu:

— Türk milleti! Aradığınız, beklediğiniz Silâhlı Kuvvetler iktidarı ele geçirmiş, Parlâmentoyu feshetmiştir. Partileri feshetmiştir. Sokağa çıkma yasağı koymuştur. Sokağa çıkan parolayı bilmezse ateş edilecektir» gibi şeyler... Hemen jipi geriye çevirdim:

— Geriye dön , Millet Meclisi istikametine sür!..»

* * *

Genel Kurmay'ın önüne geldiğimde,üç tane tank.Genel Kurmay'a namlularını çevirmişti. Ortadaki tankın üzerinde astsubay var. Diğer tanklar üstünde erler... Önce astsubayın önüne geldim:

— Alçaklar,sizi kim gönderdi buraya!..»

Astsubay hemen irkildi:

— Ne demek efendim! Alarm verildi geldik.»

— Niçin Komutanlarınızı beklemediniz de, başkalarının verdiği alarmla buraya gelirsiniz? Kime itaat ediyorsunuz?»

— Bize kim emir vermişse,o bizi bilmem ne yapar» gibi başladı...

— İn aşağıya» dedim.

İnmek istemedi. Tankın içine girmeye çalıştı. Tabîî, tüfeği doğrultunca indi. Çankaya istikametine «Marş... marş...» çektim ona... O koşa dursun, erlerden iki tanesini jipe bindirdim. Öteki tankların erlerine de"marş,marş„ çektim; Çankaya istikametine doğru... Üç tankı tahliye ettikten sonra,içine benim şoförü de gönderip «Bak kimse var mı?» Dedim.

— Bomba atarım haal.. Çıkın dışarı kimse varsa!..» Dedim. Yokmuş.

Öbür altı tank Millet Meclisi'ne çevirmiş namlusunu. Onları da aynı şekilde tahliye edip, Çankaya istikametine «marş... marş...» çektim. Ondan sonra jipe bindim. Bereli askerlere; yani jipe aldığım tank askerlerine «Parola neydi çocuğum» dedim. «Harbiyeli aldanmaz» dediler.

— Sür, dedim.Radyoevine...»

Radyo bangır bangır söylüyor daha... Radyoevine doğru sürerken bir barikata rastladım. Yolun iki tarafını kesmişler. Hemen barikatın önüne geldiğimde bir üsteğmen geldi. Parolayı sordu:

— Harbiyeli aldanmaz!»

— Açın, geçsin!»

Geçtik... İkinci barikata geldik. İkinci barikatta beni tanıyan Erol Diker isminde bir üsteğmen, jipin numarasından tanıdı. Çünkü bizim birliğimizdendi adam. 22 Şubat'ta da vardı. 904'dü numaranın sonu... Hem telsiz,hem radyosu var;

«Durdurun, Kurmay Başkanı bu. Nereye gidiyor?» Demeye kalmadı.

— Bas gaza» dedim.

Barikatı yardık geçtik. Arkamızdan yağdırdılar ateşi...

Radyoevinin önüne geldiğimde, karmakarışık bir durum vardı. 200 - 300 kişi var.

Tam ortalarında arabayı durdurduk. Bir kaç tane subay kapıya asıldılar, açtılar:

— İsyan mı ettiniz, alçaklar?.» İlk sözüm bu oldu. Tuncer Yener ismindeki bir teğmen:

— Hayır isyan etmedik. Silâhlı Kuvvetler...» Filân deyince:

— Hangi Silâhlı Kuvvetler? Aldatmışlar sizi» dedim.

Radyoevinin kapısına doğru yürüyorum. Tuncer Yener, bu arada benim önümü açıyordu. Arkamdan diğer subaylar da ilerlediler. Tam kapıdan girerken, Yaşar Başaran ismindeki ihtilâlci, stenin namlusuna yapıştı. 22 Şubat'ta Merkez Komutanı muaviniydi. Emekli edilmişti:

— Kurmay Başkanı buraya kadar nasıl gelir?» Diye etrafındakilere bağırdı:

— Sen radyoevini almakla ihtilâl mi yapacağını zannediyorsun. Geliyor arkamda koskoca tümen. Emir verdim, alarm verdim. EMASSA planı uygulanıyor. Bunları da kandırdın. Bu çocukları da...»

Onlar, şüpheiçinde birbirini inandırmaya çalışırlarken, ben steni bıraktım, Radyoevinin içine daldım. Sten, Yaşar Başaran'ın elinde kaldı. Belimde tabancam var ama, onu almadılar. Akıl edemediler.

Radyoevinin içinde Murtaza Vodinal var. Topçu Albayı. Şimdiki Merkez Komutan Muavini, 700 tane eri vardı.

— Sen ne arıyorsun burada» dedim.

— Başkanım beni de buraya tevkif ettiler» cevabını verdi. Halbuki, orada sarmaş dolaş olmuş. Kucaklaşmışlar. «Allah bize bugünleri gösterdi» diye..

Anons odasını sordum.

— Çıkamazsınız efendim! Her merdivende bir kişi var» dedi.

— Ben çıkarım» dedim.

Ve merdivenleri ikişer atlayarak yukarıya doğru sıyrıldım.

Çıkarken:

— Yahu anons odası nerede? Yol gösterecek yok mu? » Diye bağırdığımda, lâcivert elbiseli iri yapılı birisi çıktı. Ekrem Irge adında, üsteğmenlikten ordudan atılmış...

— Buyurun Yarbayım, yol göstereyim» dedi. Yürüdük. Anons odasının önüne geldik. O, beni ihtilâlcilerden zannediyormuş. Bilmiyor, Garnizon Kurmay Başkanı olduğumu.

Radyo anons odasının, oval pencereli, asansör kapısı gibi kapısı var. Hemen içeriye göz attım. İki subay, beş - altı tane de er var. Erler silâhları çevirmiş sivillere, sivilleri sıkıştırmışlar bir köşeye; bir kadıncağız da onlara mikrofonu ayarlıyor. Çalıştır deyince çalıştırıyor, durmalarını isteyince de durduruyor... Plâk koy, diyor, plâk koyuyor.

Kapıya dokundum. Kapı açılmadı. Yanımda duran Ekrem İrge radyocu ya... «Efendim anons bitince kilidi kendiliğinden çözülür. Otomatiktir» dedi. «Peki» dedim, öyleyse... Tabancamı çıkardım. «Ne oldu Yarbayım?» Dedi. «Bilmem» dedim. Tam o sırada kapının kilidinin çözüldüğünü belli eden bir ses çıktı. Hemen tekmeyi kapıya vurdum:

«Eller yukarı!..»

Subaylar tabancaları masaya bırakıp ellerini kaldırdılar. Tabancalarını aldım.

Benim arabaya tanktan indirip yanıma aldığım iki nefer var ya, o iki nefer peşimden gelmişler. Öbür tarafta açık kapı varmış, oradan içeri girmişler. İki tane de jandarma erini tecrit etmişler. Silâhını almışlar. O iki jandarma

eri de ağlıyormuş. Radyoevinin önüne koymuşlar onları... O bereliler demiş ki:

— Gel, gidelim! Kurmay Başkanı olan Yarbay, yukarı çıktı.»

Onlarla beraber, jandarmalar onlara yol göstermiş, yukarı gelmişler.

Ben anons odasındaki subaylardan aldığım silahları erlere uzatıp: «Alın dedim bunları.» Sanki bunlar benimle beraber içeri girmiş, arkadan koca alay geliyormuş, havası verdim. Bunlar tabiî diğer erlerin de tüfeklerini aldılar. Erlere dönüp: «Neden geldiniz?» Diye bağırdım. Bilmiyoruz, dediler. Onlar subaylara cephe aldılar. İki subayı bir odaya tıktık. Erleri de dışarıya çıkardık.

Hemen konuşma yapacağım. «Mikrofonu ayarlayın» dedim. Müberra Yetkin ismindeki hanım spiker, düğmeyi çevirdi:

«Kırmızı ışık yanınca konuşabilirsiniz Yarbayım!»

Işık yanınca konuşmaya başladım:

«Muhterem Türk Milleti! Bundan evvel yapılanlar yalan ve yanlıştı. Şimdi işin doğrusunu söylüyorum. Ben Garnizon Kurmay Başkanı Yarbay Ali Elverdi. Bunlar isyan etmişlerdir. Bunların isyanı, Türk Silâhlı Kuvvetleri tarafından bastırılmaktadır. Toplanıyorlar. Cezaları verilecektir. Türk Silâhlı Kuvvetleri; sizlere sesleniyorum. Herkes kışlasına çekilsin. Genel Kurmay Başkanından emir beklesin. Emniyet mensupları size sesleniyorum. Vazifenizin başına gelin. Türk milleti bunlara inanmayın. Anonslar devam edecek. Radyolarınızı açık bulundurun...»

Ondan sonra plâk koydum. Tümene telefon ettim:

— Ne yapıyorsunuz? Kimler geliyor?»

— Efendim, subaylar geliyor. Tümen Komutanı muavinimiz de geldi.» Vehbi Elgin Paşaydı.

— Çabuk, dedim, şeref bölüğünü buraya gönderin. Ben

yalnızım. Anons veriyorum ama, tek başımayım.»

— Duyuyoruz sesinizi» dediler. «Gönderiyoruz...»

Şeref bölüğü gelmiş ama, Harp Okulu ateş açınca tam siper yapmışlar. Yavaş yavaş geriye çekilmişler. Kan dökülmesin diye... Radyoevine bir şey yapamadılar.

Ondan sonra anonslara devam ettim. 56 dakika durmadan mikrofon başında durdum. Kâh plâk koydum, kâh hitap ettim. Cevdet Sunay Paşa'ya da telefon ettim:

— Müsaadenizle, EMASSA plânı uyguluyorum. Bütün Türkiye'de» dedim.

— Evlâdım, nasıl istiyorsan öyle yap!»

— Peki» dedik. Devam ettim.

Biraz sonra bana 14 tane inzibat eri getirdi bir binbaşı:

— Efendim, emniyetiniz için erleri getirdim.»

— Aşağıdakiler ne oldu?»

— Onlar çil yavrusu gibi dağıldı. Topluyorlar onları...»

— Burada da iki tane var, alın götürün» dedim. İlhan Baş'la yanındaki adamı yolladık, gittiler.

Anonslara devam ettik.

* * *

Radyoevinin içinde anonslara devam ederken, beni korumak için 14 tane er getiren binbaşı tekrar geldi:

— Efendim, buraya 10 tane otobüs, altı - yedi tankla Harbiyeliler geldi. Namlularını çevirdiler. Teslim olun, diyorlar. Aksi halde ateş açacağız, diyorlar. Ne yapayım?»

— Ne emir verdiysem, ona devam et!»

Binbaşıya verdiğim emir: «yedi neferle bir kapıyı, yedi neferle diğer kapıyı tut!..» Bereli askerlerle de arka pencereleri tutmuştuk!

— Benden emir almayınca, Radyoevinin içine kimseyi sokmayacaksınız.»

— Efendim ateş açarlar.»

— Ateş açarlarsa,sen de açarsın!..»

Binbaşı gitti. Maalesef teslim olmuş. Fakat,o mangaların başında bulunan çavuşlar, sonuna kadar direndiler. Hepsi yara aldılar. Üç tanesi ağır yara almıştı. Ama hepsi kurtuldular. Kulakları çınlasın. Allah onların gazasını mübarek etsin!..

İhtilâlcilerden de otuz sekiz tane yaralı vardı. On dördü ağırdı. İki tanesi sonradan öldü. Onları benim jipimle hastahaneye taşımışlardı. Jipin içinde üç dört tane kanlı şapka vardı. Her yer kan revan içindeydi.

Ve anons odasına bile,mermiler sapıp gelmeye başladı. Askerler de,ateş gelmeyen odalara çekildiler. Siviller de onlara yardım ettiler. Kiminin kolunu sıktılar. Kiminin bacağını; kan akmasın, diye...

Biz böylece pencereden çıktık.

— Teslim oluyoruz. Milli servettir. Sakın kırmayın dökmeyin bir yeri...» Diye seslendim: «Gelin teslim alın!..»

İçeriye iki - üç yüz kadar Harbiyeli doldu. Bağırdım onlara:

— Kimin peşinden gidiyorsunuz? Nasıl aldandınız? Bir de (Harbiyeli aldanmaz) diye parola alıyorsunuz... Silâhlı Kuvvetlere emir verdim. EMASSA planı uygulanıyor. Hepiniz rezil olacaksınız. Kahrolacaksınız. Sizi birer subay olarak görmek isterdik. Rezil oldunuz.»

Onların içinden hiç biri kimin peşinden gittiğini bilmiyordu!

Kimi:

— Silâhlı Kuvvetler yapmadı mı?»

Kimisi:

— Silâhlı Kuvvetler yok mu?»

Başkası:

— Türkeş'ın peşinden gidiyoruz.»

Bir diğeri:

— Talât Aydemir'in peşinden gidiyoruz.»

Diğerleri:

— Şunun peşinden gidiyoruz.»

— Bunun peşinden gidiyoruz» gibi her biri başka şey söylüyordu.

Ondan sonra bir üsteğmen geldi.

— Efendim, sizi teslim alıyorum.»

— Al bakalım teslim, işte tabanca!»

Üsteğmen tabancamı aldı. Birkaç Harbiyeli ile beraber yandaki bir odaya geçtik!..

SÜLEYMAN GENÇ KARŞIMDA

Beni teslim alan üsteğmen ve birkaç Harbiyeli ile beraber geçtiğimiz odadaki camekândan, anons odası görülüyordu. Ne yapıyorlar, diye seyrettim. Erol Dinçer denen üsteğmen, anons vermeye uğraşıyordu.

Fakat ben anonsu bırakmadan önce, Etimesut'a telefon edip, antenden ayırmalarını istedim. Dediler ki: «İhtilâlciler alırlarsa Radyoevini, anons verirlerse ayırırız!»

Onlar, anons başlayınca, Radyoevinin antenlerini ayırdılar. Radyoevi çalışmaz oldu. İlk verdiği beyanat da şöyle oldu:

«Dikkat dikkat!.. Burası ihtilâl karargâhı. Sokağa çıkma yasağı konmuştur. Parolayı bilmeden sokağa çıkana ateş açılacaktır, İstanbul ve Ankara'da sıkıyönetim ilân edilmiştir.»

Bundan hemen sonra radyo da kesildi.

Ondan sonra, konuşamayınca beni Harp Okuluna istediklerini söylediler. Harp Okuluna beni götürmek için bir araba buldular. Yanıma da iki Harbiyeli muhafız koyarak Harp Okuluna götürüldüm.

Harp Okulunun önünde, heykelin karşısında, Talat ve avanesi beni karşıladı. Hemen Harbiyelilere dönerek:

— İşte bu alçak, bizim pişmiş aşımıza su kattı. Yoksa

şimdiye kadar ihtilâl bitmiş olacaktı. 22 Şubatta da karşımıza çıktı. Cezasını şimdi vereyim mi?»

Diye elini koynuna attı. Tabancasını koynunda taşırmış. Tabii Harbiyeliler de,bir takım sesler çıkardılar. Ben de onlara döndüm:

— Bu,onüç ay önce emekli olan sivile mi inanacaksınız. Yoksa beni mi dinleyeceksiniz. Ben bugün Türk Ordusunun bir yarbayıyım!..»

Dedim:

— Uymayın buna!...»

Harbiyeliler bir takım sesler çıkarırken, asılan Fethi Gürcan sınıf arkadaşımdı. O, thompsonu namlusundan tutarak başıma savurdu. Ama tutmadı. Biz de ölmedik. Ben Fethi Gürcan'a:

«Bana bak, başıma indirmek istediğin thompsonu 24 saat içinde senin başına çalacağım.»

Talat O'na döndü:

— Dur Fethi!.. Biz hukuk devleti kuruyoruz! Onun için hesabını adalet huzurunda verecek. Evvelâ muhakeme edeceğiz sonra kurşuna dizeceğiz.»

Güya beni muhakeme etmek için, Harp Okulunun içine aldılar. Peşimden gelen benim bulunduğum alayın hâkimi bulunan Alp Pusat bir de 224. Alay Komutanı Albay Cahit(soyadı hatırıma gelmedi)ve bir kaç kişi beraber koridora yürüdük... Onlar odaya girmediler. Beni alay komutanının odasına soktular.

Harp Okulu'nda kapatıldığım odada,karşımda iki tane Harbiyeli vardı. Tüfeği bana çevirmişlerdi. İşte bunlardan birisi,bugün CHP İzmir milletvekili olan Süleyman Genç'ti. O'nun yüzünü hatırlıyorum.

• • •

Hatırlarsınız, CHP'liler Meclis'te konuşma yaparken bana saldırmışlardı. Bu sırada bana saldıranların içinde

olan Süleyman Genç'in suratı tekrar gözümün önünde canlandı. «Nereden tanıyorum bunu» derken, nihayet hatırladım. Harp Okulu'nda talebe iken bana tüfeği doğrultan bu şahıstı.

* * *

Bu sırada içeriye Talat Aydemir geldi.

Bana kendisi ile beraber çalışmayı teklif etti:

— İhtilâl başarıya ulaşmıştır. Bizimle beraber çalış. Telefonla birliklere emir ver. Bize katılsınlar.»

Ben reddedince, karşımda tüfeklerini bana doğru çeviren iki Harbiyeliye:

— Elini kaldırırsa vurun» emrini verdi. Hatta, «Elini yüzüne götürürse bile vurun» dedi.

Talat Aydemir odadan çıktıktan sonra, Hükümet'e bağlı uçaklar ses duvarını aşarak, Harp Okulu'nun üzerinde uçmaya başladılar. Ses duvarını aşan tayyareler, büyük patlamalar meydana getirir. Ben Harbiyelilerin bunu bilmediklerini tahmin ederek:

— Roket atıyorlar. Yere yat!..»

Diye emir verdim. Yere yatınca silâhlarını ellerinden aldım. Başka odalarda ihtilâle karşı geldiği için kapatılan subayların başlarındaki Harbiyeliler de paniğe kapılmışlardı.

Bu karışıklık sırasında, benim evden çıkmadan evvel telefon ettiğim kendi birliğim Harp Okulu'na doğru geliyordu. Gelirken, harp nizamını tatbik ediyor, tedbirli ve çembere alarak ilerliyordu. Durumu kesin olarak bilmedikleri için, tedbirli davranıyorlardı.

Uçakların ses duvarını aşmasının başlattığı panik anında kurtularak, Harp Okulu'ndan dışarı çıkmıştım. Harp Okulu'na doğru yaklaşan subaylarla karşılaştım. Kendile-

rine acele etmelerini söyledim. Ve bir tehlike olmadığını belirttim.

• • •

Sonra bildiğiniz gibi ihtilâl önlendi. Türkiye bir badireden daha kurtulmuş oluyordu.

İsyan hareketi bastırıldıktan sonra bir fırsatını bulup eve gittim. Zili çaldım:

— Kim o?»

— Ben, Ali!..»

— Ali'yi öldürdüler. Ali'yi öldürdükleri halde ölmedi diyorlar. Bir de ben Ali'yim, diyorsun!..»

Baktım eşimin sinirleri bozulmuş. Heyecan içerisinde, beni tanımayacak şekilde. Teskin edip, yatıştırmak için doktora telefon ettim.

SÜLEYMAN GENÇ — CHP İzmir Milletvekili tabanca kullandığını, molotof kokteyli attığını, dinamit patlattığını yazmıştı. Solda ön plânda görülen Genç, 21 Mayıs'ta Talat Aydemir'in darbe teşebbüsünde ise ihtilâli önleyen Ali Elverdi'nin karşısında silâhı doğrultup beklemişti. Resimde Süleyman Genç'i, 1969'da İzmir'de bir kavga sırasında elinde tornadan çıkmış sopayla milliyetçilere karşı saldırırken görüyorsunuz.

TARİHİ BİR VESİKA

ÜÇ KIZIL ANARŞİSTİN ÖLÜM İNFAZ ZABIT VARAKASI

Türkiye Cumhuriyeti Anayasamızı kısmen veya tamamen tebdil ve tağyir etmek ve bu Anayasa ile kurulmuş olan Türkiye Büyük Millet Meclisini iskata cebren teşebbüs etmek suçlarından sanık olup Askeri Yargıtay 2. Ceza Dairesinin 10/1/1972 gün 1971/157/1972/1 esas 1972/1 karar sayılı ilamı ile kesinleşen ve Yargıtay Askeri Başsavcılığının 3/2/1972 tarih 1972/189-98 sayılı kararı ile tashih karar talepleri reddedilen Sıkıyönetim Komutanlığı 1 No. lu Askeri Mahkemesinin 9/10/1971 tarih 1971/13 esas 1971/23 karar sayılı hükmü ile TCK. nun 146/1 maddesi ile ölüm cezasına mahkûm edilmiş bulunan Erzurum Ilıca Nahiyesi Özlük köyünden Cemil oğlu, Mukaddes'ten doğma, 1947 doğumlu Deniz Gezmiş ile Yozgat iline bağlı Çekerek İlçesi Kuşsaray köyünden Beşir oğlu, Nebiha'dan doğma, 1947 doğumlu Yusuf Aslan hakkında ve Sarız İlçesi Bahçe mahallesinden Hıdır oğlu, Selver'den doğma 1947 doğumlu Hüseyin İnan hakkında ölüm cezalarının yerine getirilmesi resmî gazetenin 5/5/1972 günlü nüshasında neşredilen 1586 sayılı Kanunla kabul edilmiş olmakla, bugün sanıklar saat 0.01 de bulundukları Askeri Ceza Evinden Kapalı Ceza Evine getirilmişlerdir.

Bunlardan Deniz Gezmiş, ilk olarak gardiyanlar odasına alınmış, Cezaevi Müdürü Selâhattin Eren bu hükümlünün daha evvelce kapalı ceza evinde bulunduğunu, hükmün buna ait olduğunu bildirdiği gibi, Mahkeme Heyetinden Başkan Tuğgeneral Ali Elverdi ile Mahkeme Zabıt Kâtibi İsmet Ok dahi, mahkûm edilen Deniz Gezmiş'in bu şahıs olduğunu beyan etti. Deniz Gezmiş de mahkûmiyet hükmünün kendisine ait olduğunu beyan etmesi üzerine

kendisine dini telkinat yapılmayı arzu edip etmediği sorulduktа, dini telkinatı istemediğini bildirdi. Müteakiben Adli Tabib Dr. Sait Altay ile Cezaevi tabibi Cahit Ünlüsoy tarafından, bu sanığın muayenesi yapıldı. Şuurunun yerinde olduğunu, infaza mani herhangi bir hastalıkları bulunmadığını beyan etmeleri üzerine, hüküm fıkrası kendilerine okundu. Hiç bir diyeceği olmadığını bildirmesi ve başkaca söyleyecek bir sözü de olmadığını, sadece yaptığı bu işden nadim olmadığını pişmanlık duymadığını beyan etmesi üzerine, üzerine beyaz gömlek giydirildi, ve son söz olarak da bir şey söylemeyerek bilâhare saat 01,25'de sehpaya çıktı. Sehpaya çıkarken de «Yaşasın Kürt ve Türk Halkları, kahrolsun emperyalizm, yaşasın marksizm ve leninizmin yüksek ideolojisi» dedi ve ip boynuna geçirildi. Müteakiben de ipi boynuna geçiren cellat tarafından, altındaki sehpa çekildi. Böylece doktorların arada sırada muayeneleri ile hükümlü Deniz Gezmiş, 2.15'e kadar askıda kaldı. Bu arada hüküm fıkrasını ihtiva eden yazılı levha da, boynuna takıldı. 2.15'de sehpadan indirildi. Daha sonra diğer odada beklemekte bulunan Yusuf Aslan, başgardiyanlar odasına alındı. Deniz Gezmiş'in 2.15'de tamamen ölmüş, hayatiyetini kaybetmiş olduğunu doktorlar, beyan ettiler. Bu arada Deniz Gezmiş babasına sehpaya çıkmadan evvel bir mektup yazarak, kendisinin Özgür Taylan'ın yanına gömülmesini istediğini beyan eder bir mektup da bıraktı.

Daha sonra başgardiyan odasına alınan Yusuf Aslan, Cezaevi Müdürü Selâhattin Eren'e sorulduğunda, Yusuf Aslan'ın daha önce cezaevimizde yattığını, kendisinin bu şahıs olduğunu beyan etti. Mahkeme Başkanı Tuğgeneral Ali Elverdi ile Zabıt Kâtibi İsmet Ok'dan sorulduğunda mahkemece ölüm cezasına hükmedilen şahsın bu kişi olduğunu beyan ettiler. Yusuf Aslan tarafından daha önce babasına ve bütün akrabalarına ait yazdığı iki adet mektup Savcı Yardımcısı Sami Uğur'a verildi ve bunların ba-

basına her ikisinin de teslimi istendi. Kendisinden dinî telkinatta bulunulması istenip istenmediği sorulduğunda, dinî telkinat istemediğini beyan etti. Adli Tabib Dr. Sait Altay ile Cezaevi Tabibi Cahit Ünlüsoy tarafından yapılan muayenesinde infaza mani bir hastalık olmadığını, şuurunun yerinde olduğunu beyan ettiler. Hükümlü dahi şuurunun yerinde olduğunu, infaza mani hali bulunmadığını beyan etmesi üzerine beyaz gömlek giydirildi. Rigi marka bir kol saati ile üzerinde bulunan paraları Savcı Yardımcısı Sami Uğur'a teslim etti. Bilahare hüküm özeti kendisine okundu. Bir diyeceği olmadığını, hükmün de kendisine ait bulunduğunu beyan etti. Bilahare sehpaya çıkarılırken «Bizi idama götürenler, şerefsizce Amerikaya hizmet ediyorlar. Yaşasın işçiler, köylüler ve kahrolsun faşizm» dedi. Daha önceden temin edilen cellat tarafından, saat 2.25 de daha evvelden temin edilen ip boynuna geçirildi, altındaki masa sandalye çekildi, cesedi boşlukta kaldı. Saat 2.50 ye kadar askıda kaldı, 2.50 de cesedi muayene eden tabibler ölümünün vukua geldiğini beyan etmeleri üzerine sehpadan indirildi.

Daha sonra, diğer odada bulunan Hüseyin İnan gardiyanlar odasına alındı. Kapalı Cezaevi Müdürü Selâhattin Eren'den sorulduğunda, bu hükümlünün de daha evvelce kapalı cezaevinde kaldığını, kendisinin Hüseyin İnan olduğunu beyan etmesi üzerine, kararı veren Mahkeme Başkanı Tuğgeneral Ali Elverdi ile Mahkeme Zabıt Kâtibi İsmet Ok'dan soruldukta, hükmün bu şahsa ait olduğunu bildirdiler. Arzuları soruldukta bir diyeceği olmadığını, daha evvelden babası Hızır İnan'a yazdığı «baba, anne, kardeşlerime yakın akrabalarıma» başlıklı bir mektubu Savcı Yardımcısı Sami Uğur'a paraları ile teslim etti. Hükümlüyü muayene eden Adli Tabib Dr. Sait Altay ile Cezaevi Tabibi Cahit Ünlüsoy sanığın infaza mani hiçbir hastalığı olma-

dığını, infazın yapılabileceğini beyan etmeleri üzerine, beyaz gömlek giydirildi, hüküm özeti kendisine okundu, bu mahkûmiyet hükmünün kendisine ait olduğunu beyan etmesi üzerine sehpa yerine getirildi, ve saat 3.00 de daha evvelden cellatlar tarafından temin edilen ip boynuna geçirilmeden evvel, «yaşasın Devrimciler kahrolsun faşistler» dedi ve ip daha evvelden temin edilen cellatlar tarafından saat 3.00 de boynuna geçirildi, 3.25'e kadar askıda kaldı. Hükümlüyü muayene eden yukarıda isimleri yazılı Tabibler, ölümün vukua geldiğini beyan etmeleri üzerine,3.25 de sehpadan indirildi, cesetler bilahare Ankara Belediyesi Mezarlıklar Müdürlüğüne teslim edildi, 353 sayılı Askerî Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunun 244, 647 sayılı cezaların infazı hakkındaki kanunun 2. ceza infaz kurulları ile tevkif evlerinin yönetimine ve cezaların infazına dair tüzüğün 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70 ve TCK. nun 43 üncü maddesi gereğince usulü dairesinde infazın tamamen yapıldığı anlaşılmış olmakla, cesetlerin Belediye Mezarlıklar İşleri Müdürlüğüne yazılan bir müzekkere ile aileleri kabul ettikleri takdirde cenazelerinin merasim yapılmadan kendilerine verilmesi, kabul etmedikleri takdirde defnedilmesi için Emniyet Müdürlüğüne teslim edilerek Mezarlıklar Müdürlüğüne gönderildi, bu zabıt usulü dairesinde Ceza Evi Müdürünün odasında aşağıdaki imzaları yazılı şahıslar huzurunda tekrar okunarak imza edildi. 6/5/1972 Ankara Savcısı Fazıl Alp İmza, Sıkıyönetim 1. No. lu Askeri Mahkeme Başkanı, Tuğgeneral Ali Elverdi İmza, Ankara Savcı Yardımcısı Sami Uğur imza, Kapalı Cezaevi Müdürü Selâhattin Eren İmza, Mahkeme Zabıt Kâtibi İsmet Ok İmza, Adlî Tabib Dr. Sait Altay İmza, Cezaevi Tabibi Cahit Ünlüsoy İmza, Sanık Müdafii Av. Halit Çelenk İmza, Sanıklar Müdafii Mükerrem Erdoğan İmza, İmam Ali Ödemiş İmza, İmam Hacı Zengin İmza, İmam Halis Güven İmza Savcılık Kâtibi Necati Aygün İmza.

HAİNDİR — Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını kahraman gibi göstermeye uğraşan solu, şaşkına çeviren ve bozguna uğratan Yargıtay kararı,30 Haziran 1976 tarihli YENİ ASYA'da böyle yer aldı...

DENİZ GEZMİŞ VE ARKADAŞLARININ KOMÜNİST VE VATAN HAİNİ OLDUKLARINI YARGITAY DA KABUL ETTİ.

ANKARA (A.A.) — Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının vatan haini ve komünist oldukları, bu defa da Yargıtay 4. Hukuk Dairesi tarafından alınan bir kararla bir kerre daha kesinlik kazanmıştır.

Ankara'da münteşir Adalet Gazetesinde konu ile ilgili olarak yayınlanan yazı şöyledir:

C.H.P. KAHRAMAN MERTEBESİNE YÜKSELTMEYE ÇALIŞIYOR

«Gizli anarşist örgütleri ile CHP militanlarının kahraman mertebesinde göstermeye yeltendikleri Deniz Gezmiş ve benzerlerinin,vatan haini ve komünist oldukları, Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 28.1.1975 gün ve 30 sayılı dosyası hakkında, 1975/3206 esas ve 12932 sayı ile son defa ve kesinlikle aldığı karar tescil olunarak tarihe maledilmiştir.

Karar, Aydın Milletvekili Mutlu Menderes'in 1973 seçimleri sırasında yaptığı bir radyo konuşması üzerine aleyhine açılan 100 bin liralık davanın temyiz edilmesi sebebiyle verilmiştir.

Mutlu Menderes'in söz konusu radyo konuşmasında, «komünist ve vatan haini Deniz Gezmiş» deyimini kullanması üzerine, Gezmiş'in anası ve arkadaşları, ailenin manevî mirasına hakaret edildiği iddiası ile İstanbul Asliye 4.'üncü Hukuk Hakimliğinde tazminat davası açmışlar ve Mutlu Menderes aleyhine karar da almışlardır.

Bu karar, Menderes tarafından temyiz edilmiş ve yapılan murafaada da Menderes'i avukat Nazım Torunbalcı savunmuştu.

Durumu inceleyen Yargıtay 4'üncü Hukuk Dairesi, Türk demokrasi tarihini şereflendiren şu tarihi kararı almıştır:

«Mutlu Menderes'in, 1973 yılı seçimlerinde seçim yasasında sağlanan ve Demokratik Parti adına radyoda yapılan 8.10.1973 günlü seçim konuşmasında, davası Deniz Gezmiş'den söz ederek geçen sene vatan haini ve komünist Deniz Gezmiş ve iki hempasının ölüm cezalarının affı için harekete geçen Cumhuriyet Halk Partisinin Genel Başkanı Sayın Bülent Ecevit ise (...) ve «Cumhuriyet Halk Partisi tarafından himaye edilmek istenen böyle kimselerin komünist, vatan haini oldukları sabit olmuştur» sözleriyle, ölmüş bulunan Deniz Gezmiş'in anasına hakaret edildiği ileri sürülerek babası Cemil Gezmiş ve annesi Mukaddes Gezmiş tarafından manevî tazminat takdiri istenmiştir. Dosyaya konulan belgelere göre , Deniz Gezmiş, 6.5.1972 gününde idam edilmiş ve hakaret eylemi, onun ölümünden sonra mirasçısı ana babanın kişisel varlıklarına yönelmiştir.

Dosyadaki iddia tutanağına göre,Deniz Gezmiş,askerî yargıtay'ın onadığı kararla Türk Ceza Yasasının 146—1, maddesi hükmünce idama mahkûm edilip,yayımdan önce ölmüştür. Kendisine yüklenen eylem tutanakta yazılıdır.

Davalıca yapılan konuşmasının bir bölümünde amacın Cumhuriyet Halk Partisinin davranışlarının kınanması ol-

duğu açıkça anlaşılmaktadır. Kınamada bu partinin Deniz Gezmiş'in affı ve cezasının kaldırılması için harekete geçildiği, oysa bu kişinin komünist ve vatan haini olduğu açıklanmaktadır. Türk Ceza Yasasının 146. maddesinin birinci fıkrasının (Türkiye Cumhuriyeti Teşkilâtı Esasiye Kanununun tamamını veya bir kısmını tağyir veya tebdil veya ilgaya ve bu kanun ile teşekkül etmiş olan Büyük Millet Meclisini iskata veya vazifesini yapmaktan men'e cebren teşebbüs edenler idam cezasına mahkûm olurlar) denilmektedir. İdam tutanağına göre miras bırakan Deniz Gezmiş bu eylemi işlemiş ve yargılaması sonunda eylemi sabit görülerek hükümlendirilmiştir. Davamızın konusu olan eylem, eleştirmekten ibarettir. Bu eleştiri sırasında hatırasına saygı gösterilmesine aykırı davranıldığı ileri sürülmekle davacılar medeni yasanın 23 ve 24. maddelerinin kendilerine sağladığı hakkın, miras bırakanlarına saygılı davranmayı isteme haklarının halele uğratıldığını açıklamaktadırlar. Böylece Deniz Gezmiş'in işlediği eylemin niteliği belirtilmekte ve üçüncü kişi Cumhuriyet Halk Partisinin böyle bir eylemi işleyen kişiye karşı olan tutumu kınanmaktadır. Bu kınamada amaç, Deniz Gezmiş'i ve onun hatırasına saygısızlık değil, Halk Partisinin kınanmasıdır. Onun eyleminin kendi anlayışına göre kötülüğünü belirtmektedir. Kullanılan bu sözlerden Deniz Gezmiş değil, onun gibi uygun olmayan bir davranış içinde bulunan kimsenin korunması eyleminin komuoyu ve seçmenler önünde belirlenmesi ve böyle bir partiye verilmesinin doğuracağı sonuçları duyurmak ve belli etmektir. Bu durumda Deniz Gezmiş, seçimdeki bir amacın sağlanması aracı edilmektedir. Seçim propagandası bir parti tarafından kendi anlayışlarına göre ya öyle görünen davranışlarının halka duyurulmasıdır. Bir seçim konuşmasında kullanılan bu aracın, onu kullanma sırasında bir gerçeği açıklarken üçüncü kişilerin

gerçek olan eylemlerinin halka duyurulmasındaki sınırın ne olacağının saptanmasıdır.

Deniz Gezmiş, kamuoyunca da etraflıca ve açıkça bilindiği üzere, 1972'den önce kendi davranış ve düşünceleriyle Anayasaca benimsenmiş olan ilkeleri zorla kaldırmak çaba ve eyleminde bulunmuş ve bu isbatlanarak mahkûmiyet kararı verilmiş, yerine getirilmiştir. Kendisi yerine getirme tutanağında da saptandığı üzere milli bütünlüğün karşısındadır ve Türkiye'yi Kürt ve Türkler'den kurulu ayrı ve bağımsız devlet durumunda görmek istemektedir ve yine açıklanması, propagandası suç olan komünizmi övmektedir. Bu durum karşısında onun Anayasa ile benimsenen millî birlik ve beraberliğin karşısında olduğunun kâbulü zorundadır. Eylemi, Türk Ceza yasasının 146. maddesinde açıkça yasaklanmış ve en ağır ceza öngörülmüştür. Bu eylem nitelikçe ve kısaca (Misak-ı Milli) ile millî mücadelenin başında Atatürk ve Millet Meclisi tarafından konulmuş olan vatanın bütünlüğü tezinin yıkılmasını amaç tutmaktadır. O halde kendisine yapılan yükleme, komünizm ve vatan hiyaneti bir gerçeğin deyimidir. O halde davalı, kendi politik anlayışı içinde, karşı partinin davranışının Cumhuriyet Halk Partisinin bu konuda çıkarılan ve ölüm cezasının yerine getirilmesine ilişkin 17.3.1972 gün ve 1576 sayılı yasanın Anayasa Mahkemesinde iptalini istemesi ve mahkemenin de 6.4.1972 gün ve e. 13. k. 18 sayılı kararıyla bu yasayı yalnız biçim yönünden iptâl etmesi konusunun tartışılması konumuzun dışında kalmaktadır. Davalı, kendi politika anlayışı içinde karşı partinin kendine göre kötü yayınını Anayasa'nın ve seçim yasalarının sağladığı hak sınırları içinde, fakat bu sınırı aşmadan belirtmiştir. Bu belirtmede, kesin ve yerine getirilmiş bir idam ile saptanan durum, gerçek olarak, kısa bir deyimle komünizm ve vatan hiyaneti olarak kullanılmıştır.

«BU VATANA KASTEDENLER» İÇİN NE DEDİLER?

YENİ ASIR, Halûk CANSIN
25 Haziran 1976

İki gün evvel postadan çıkan bir eser, bize her mevzuu bir tarafa bırakıp onun üzerinde konuşma heyecanı verdi. Kitap, toplumumuzun son yıllardaki çalkantılarını, en yakından takib etme, hattâ bizzat içinde yaşama fırsatı bulabilen Ali Elverdi Paşa'ya ait. «**Bu Vatana Kastedenler**» adını taşıyor. Bildiğiniz gibi paşa, İnönü'nün başbakanlığı devresindeki 22 Şubat ve 21 Mayıs ayaklanmalarının bastırılmasında, birinci plânda rol oynamış bir insan. Daha sonra Sıkıyönetim Mahkemelerinden birinin başkanı olarak, memleketteki komünistleri çok yakından tanımış; faaliyetlerini didik didik incelemeğe fırsat bulmuş. Geçen yıldan beri Adalet Partisi'nin Bursa milletvekili sıfatını taşıyor. Bildiklerini bir kaç ay önce Meclis kürsüsünde açıklarken, oraya tırmanan bazı Halk Partililerin kendisine nasıl tecavüz ettikleri, bütün üzücü detayları ile beraber, şüphe yok ki halâ hafızalarımızda...

Anlaşılan o ki Elverdi Paşa, bildiklerini son derece sürükleyici ve heyecanlandırıcı bir üslûpla anlatma kudretinin de sahibi... Yavaş yavaş, sindire sindire birkaç akşamda okur, bitiririz diye düşündüğümüz kitaba, daha ilk sahifesinden itibaren kendimizi öyle bir kaptırış kaptırdık ki, «gecenin küçük saatleri» ne kadar okuyup tamamlamadan, içimizi rahat ettiremedik. Biz ki, meslek icâbı, hâdiseleri mümkün olduğu kı-

dar yakından takibe, hani biraz da mecburuz: meğer nelerin ve nelerin hiç farkında değilmişiz. Ve biliyoruz diye sandıklarımızı da, ne kadar eksik, ne derece üstünkörü bilmekteymişiz?

Aslında kitabın her faslı, bir başka şaşırtıcılıkla dolu...

Biliyoruz bu özetlerle yetinmek doğru değil. Cebinizden yedi buçuk lira ayırıp kitabı almanız ve mutlaka tamamını okumanız lâzım. Ama kitapçılarımız bile, raflarında yalnız solcu eserleri bulundurmağa göre şartlandırılmışlar. Bakalım, bulabilecek misiniz?

• • •

SON HAVADİS, Tekin ERER

6 Eylül 1976

Emekli Tümgeneral ve halen AP Bursa milletvekili Ali Elverdi bir milli kahramandır. Hür, demokratik rejime inananlar tarafından heykeli dikilecek bir vatanseverdir. Millet bu değerli evlâdını takdir etmiş ve hayırlı hizmetleri için ilk girdiği seçimde kazandırarak parlamentoya göndermiştir. Orada da faydalı olduğu, CHP'li milletvekillerinin kürsüde konuşurken üzerine yürümelerinden ve dövmeye kalkışmalarından belli olmuştur.

Onun ordudaki hizmetleri, Sıkıyönetim Mahkemeleri Başkanlığı, parlâmentodaki çalışmaları elbette çok değerlidir. Fakat Sayın Elverdi'ye bir «Milli Kahraman» sıfatını veremez. Onu Milli kahraman yapan, bu sıfatı hakkıyla veren, 21 Mayıs ihtilâl olayında tek başına radyoevini basarak mikrafonu kapması ve 55 dakika mikrafona sahip olarak Talat Aydemir'in bütün Ankara'yı basmış kuvvetlerini paniğe kaptırarak bir müddet sonra teslime icbar etmesidir. Bu 55 dakikanın sonunda Talat Aydemir kuvvetleri onu esir almış ve Harbiye'de tevkif etmiştir ama, iş işten de geçmiş ve civardan gelen kuvvetler Aydemir'i dize getirmiştir.

Herkes şunu kesinlikle kabul etmekte ve bilmektedir ki, o gün Binbaşı Ali Elverdi olmasaydı ve radyoevini tek başına basarak mikrafonu ele geçirmeseydi; Talat Aydemir'in hakimiyetini yıkmak mümkün olmayacaktı. Ya çetin bir iç harp sonunda demokratik ve Anayasa hakimiyeti tekrar kurulabile-

cek veya Türkiye Talat Aydemir'in kurmayı tasavvur ettiği sosyalist bir rejim altında inlemeye mahkûm bırakılacaktı. Boylesine cesurane bir harekete girişmiş ve sonunda da başarı kazanmış her kim olursa, dünyanın her yerinde onun adı «Milli Kahraman»dır.

Yeni Asya Yayınları adresime bir kitap göndermiş... Adı «Ali Elverdi Anlatıyor : **Bu Vatana Kastedenler»**

Yeni Asya Yayınlarına böyle bir kitabı neşrettiği için çok çok teşekkür etmeliyiz. Zira son zamanlarda bu kadar küçük hacimde, fakat bu kadar gerçekçi ve değerli bir kitap az yayınlandı.

Halk da bu kitaba çok değer vermiş olmalı ki, kısa zamanda tam yedi baskı yapmış. 96 sayfalık bu kitap Sayın Elverdi'nin 22 Şubat olaylarındaki hatırasını naklettiği gibi Sıkıyönetim Komutanlığında bu vatana kastedenlerin kısa ve öz hıyanetlerini de dile getirmektedir.

Gönül ister ki, 42 milyon Türk, bu kitabı okumuş olsun ve Türkiye'nin nasıl tehlikelerle karşılaştığını ve vatanperver evlatları tarafından bu tehlikelerden nasıl kurtarıldığını görsün!..

Sayın Ali Elverdi'nin yedi buçuk liraya satılan bu eseri aslında yüzbinlere değer. Türkiye'nin nasıl bir tehlike içinde bulunduğunu ve bu tehlikenin bir kısım partiler ve insanlar tarafından nasıl himaye gördüğünü bugün gerçek yüzüyle bu küçük kitapta bir hamlede görmek mümkündür. İdam edilen üç anarşist sehpada son söz olarak neler söylediklerı, tutulan zabıtla birlikte yine bu kitapta yer almıştır.

Bir defa değil, birkaç defa okunacak bu değerli kitabı bütün okuyucularıma hararetle tavsiye ediyorum.»

* * *

MİLLET, İsmail GERÇEKSÖZ
2 Eylül 1976

Kısa zamanda 7. basıkısı yapılan Ali Elverdi Paşa'nın Türk ordusunun şerefli bir subayı olarak anarşistlerle yaptığı mücadeleyi anlatan bir kitap. Komünizmin Turkiye'de tezgahladığı oyunları olayların içinde yaşamış bir kişi olarak anlatıyor. Her Türk'ün okuması gereken kitabın...

ORTA DOĞU, Vecdi BÜRÜN
23 Temmuz 1976

General Ali Elverdi, elbette ki Meclis kürsüsünde «Bu Vatana Kastedenler» den etraflıca bahsederken CHP'lilerin saldırılarına uğrayıp yaralar, bereler almakla şöhret yapmadı. Her şeyden önce mesleğinde dürüst çalışmaları ve memleketine hizmetleriyle tanındı. Sonra da Talat Aydemir'in iki baş kaldırma hareketinden ikincisinde, 21 Mayıs İhtilâli sırasında tek başına Radyoevi'ne girip millete sürekli hitapları ve isyancıların morallerini bozmakta oynadığı, gerçek bir vatansever cesareti isteyen erkekçe rolle ister istemez, yani talip olsa da, olmasa da olayların kendisine tabii akışlarıyle getirdiği şöhretle birleşti.

Vatanı ihtilâlcilere karşı savunmakla kalmadı. Olaylar, sanki aynı savunmayı hukuk kürsülerinde de devam için onu seçmişler gibi, Binbaşı Elverdi Tuğgeneral olduğu sıralarda da 12 Mart'ın Sıkıyönetim mahkemelerinden birinin Başkanlık mevkiinde Ali Elverdi'yi yine karşılarında buldular.

Ne var ki «Bu Vatana Kastedenler» yalnız sanık olarak mahkemede adalet temsilcisi olarak karşısına çıkarılanlardan ibaret değildi. Bunların tebdil-i kıyafet etmiş olanları, perde arkası kalanları, maskelileri kısm-ı küllî'yi teşkil ediyordu. Mahkeme Başkanı Elverdi Paşa, elindeki kanunların uygulanmasına nezaret etti. Böylece, sonradan yüzüne bir suçmuş gibi vurulan idam cezalarına, ağır hapislere imzasını koydu. Şüphesiz ki, sonradan bazı maksatlıların yüzlerine vurabileceklerini düşünmeden, bunun hesabını yapmayı aklından bile geçirmeden görevini yerine getirecekti ve memleketin, rejimin sesi ve emri bildiği kanunların uygulamamasını sağladı.

Yeni Asya Yayınları'nda çıkan adını başlığa aldığımız tabında, bütün anarşist hareket ve eylemlerin, aşırı solcu kuruluş ve teşkilâtlanmaların tarihçelerini, derli toplu bir görünüş, kanser yapılı anatomilerini gözlerimizin önüne sermek-

Kitabın elimizde bulunan nüshası üzerinde 3'ncü baskı olduğunu bildiren işaret alelâde bir kemmiyet haber vericisinden ziyade, rejime bağlı vatandaşların alâka hacmi üzerin-

de bize bir fikir vermektedir. Kitap, her bakımdan aydınlatıcıdır. Aynı ölçüde de «Bu Vatana Kastedenler» in çokluğu düşmanlarımızın Türkiye'yi düşürmek için elde edebildikleri ajan yapılı yılanların çokluğu karşısında düşündürücüdür. General Ali Elverdi'nin bu kitabının sayfaları ve satırlarında sayısız uyarılar vardır ve bunlar Türkiye'nin kurtarılmasında Ali Elverdi'nin 21 Mayıs'ta Aydemir başkaldırmasına karşı çıkmakta gösterdiği cesarete eşit cesaretleri harekete getireceklerdir.

Kitabını dikkatle okuyanlar, şimdi AP saflarında teşrifi göreve geçen Ali Elverdi'nin sadece bu kitabı yazmakla sahip bulunduğu vatanın hâlis evlâdı vasfına, bunun bir katına hak kazanmış olduğunu kabul edeceklerdir.

• • •

MEYDAN, Hüseyin GÖKÇE
21 Temmuz 1976

Bu vatanda yaşayıp, bütün nimetlerinden faydalandığı halde muhteşem ihanet örnekleri verenler tarihimizde ibret tablosu olarak hatırlanmaktadır. Her zaman «bu vatana kasteden» insan tiplerinin bulunması da gösteriyor ki, ihanetin ibret tablolarını tam hatırlayamıyor ve değerlendiremiyoruz.

İşte Ali Elverdi Paşa'nın canlı hatıralarından derlenen «Bu Vatana Kastedenler» kitabı, bizdeki bu ciddi zaafa derman arıyor ve aratıyor.

Rusya 'nın Türkiye'deki ümidi:CHP • 11 Mart 1971 gece yarısı benzinlere su karıştırılacaktı • Daima sal dırınız ve "Şah!" deyiniz • Yılmaz Güney için kaçırılan uçak • ılk 12 anarşist CHP tarafından kurtarılma saydı bugünlere gelinmezdi • Maocu lar CHP'ye niçin "Pasifist" diyor? • Bir solcu sanatkâr "Bize para ve rene biz hizmet ederiz" diyor • Ta bii Senatörler Dev-Genç ile iç içe • Lenin'in mumyasını öpen Cumhuri yet gazetesi yazarı • İstiklâl Har bindeki silâhlarımız anarşistlerin elindekilerden çok daha azdı • 21 Mayıs Aydemir olayı • Gece yarısı ses duvarını aşan jet uçakları Radyoevi'ne girişim • Millete rad yodan hitap ediyorum •